

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar
Demeği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 33 Sayı: 385 ŞUBAT 1992

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOğLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
MizanpaJ-Montaj: Özgür SÜZER

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe ÇıkmaZı
No:4 D:8, 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel:243 18 14 Fax:252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: YENİ ÇAğIN YENİ BİLGİSİ	2
● VE NİHAYET DARWIN ANITI DA YIKILDI	5
● İNİŞİYASYON	9
● EVRENSEL DİN	13
● PARAPSIKOLOJİ DÜNYASINDAN	15
● PEŞİNDEN KOŞULAN ANA BİLGİ	16
● KUNDALINI ENERJİSİ HAREKETE GEÇİNCE İNSANDA NELER OLUR? KUNDALINI SENDROMU	17
● GENÇLERİN DİLİNDEN: GENÇLİK SORUNLARI	21
● ANTAKYA'DA ESKİ HAYATLARINI HATIRLAYANLAR	24
● DEğİŞİMDEN YANA OLMAK	27
● ÇOKLUKTA BİRİ ARAYIŞ	30
● BİLGİ VE VICDANI VAHYİN BİRLEŐTİRİLMESİ: ÖLMEDEN ÖLÜNÜZ	33
● AKUPUNKTUR VE PARAPSIKOLOJİ ÜZERİNE FİZYOLOJİ DOKTORU MA HEPİNG İLE BİR SÖYLEŞİ	37
● ALIŞKANLIKLARIMIZ	39
● SADIKLAR PLANI'NDAN RUHSAL TEBLİğLER: SON BİLGİ TÜM İNSANLIğADIR	41
● DIŞ BASINDA PSİ: İNGİLTERE'DE POLONYALI BİR ŞİFACI	42
● YAŞAMBİLİM SÖYLEŞİSİ	44
● YAŞANMIŞ RUHSAL DENEYİMLER: DOKTORUN RUHU NABZIMI ÖLÇTÜ	46
● KİTAPLAR ARASINDA: GİZEMLİ BİLGİLERİN KAYNAKLARI	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14
Kapak ve İÇ Baskı: Bakış Ofset, 522 89 90

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 84.000 (Öęrenciler: 65.000), YurtdıŐı: 170.000 TL.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Zaman kimine göre yavaş, kimine göre hızlı... Geniş zamanlar, dar zamanlar; hızlı zamanlar, durgun zamanlar; bitişik zamanlar, aynı zamanlar.

Zamana uyanlar, zamana uymayanlar; zamana karşı koyanlar, zamanla yarışanlar, zamanın gerisinde kalanlar; zamanı gelenler, zamanı gelecek olanlar; zamanın dışında kalanlar, zamanın altında yok olanlar...

Zaman nerede, biz neredeyiz?

Hangi zamanı yaşıyoruz? Herkesin zamanı, hepimizin zamanı, Dünya'nın zamanı mı? Varlığın zamanı ile Vareden'in var edişteki zamanı aynı mı? Saatler, takvimler neyin zamanı? Bir saatin bin, bin saatin bir saat olduğu Varlıksal zamanın saati-takvimi nasıldır?

Sonsuz zaman ile iki şuur aydınlanması arasındaki zaman nasıl bilinebilir? Kim kimin içinde? Varlığın zamanı sonsuzun zamanı, sonsuzun zamanı Varlığın zamanı.

Şimdiki zaman'dan başka zamanı nasıl anlarız? Varlık için geçmiş ve gelecek şimdide değil mi? Şimdiyi hangi ölçüyle "şimdi"liyoruz? Ebediyet, "şimdiler'in" tekrarı değil mi? Kürenin merkezindeki zaman, civarındaki zamandan farklı mı? Rakamsal zamanın ruhsal zaman karşısında kavramsal olarak değeri nedir? Etkilerin ve tepkilerin "şimdiye" göre kıymeti var mıdır? Etki tepkiyi, tepki etkiyi içinde taşıyor mu?

Bu kadar soru sormaya karşı aldığımız cevap nedir? Tatmin etmeyen bir iki cümle; bilimcilerin mekanik tasavvurları, vs. ... Felsefecilerin yaklaşımları da onlardan farklı değildir.

İşte Varlığımızı en çok ilgilendiren temel konu bu zaman konusudur. Hayat zamanla kaim olduktan, "büyük patlama" başlangıç (!) sayıldıktan sonra zamanın ne denli öneme sahip olduğunu anlamak zor olmaz. Kendimizi, Evreni ya da Tanrı'yı anlamamız için ZAMAN'ı anlamamız gerekiyor.

Daha mekâna geçmedik.

Zaman-mekân ilişkisi daha karmaşık ama o oranda hareketli bilgilerle, aydınlanmalarla dolu.

Ne demişler? Her zamanın bir mekânı; her mekânın bir zamanı vardır!

Zamana göre eşyanın, eşyaya göre zamanın niteliği var. Eşyayı tanıyıp zamanın niteliğini, zamanı tanıyıp eşyanın niteliğini bilmek mümkündür. Eğer zamanla aynı hızla gidiyorsanız eşyanın geleceğini bilebilmek "şimdiyi" bilmek kadar kolaydır.

Zamanın uygun olup ta mekânın uygun olmadığını, mekânın uygun olup ta zamanın uygun olmadığını biliriz.

Zaman ve mekân uygunluğunu saptamak çok büyük bir iştir. Şans da, kader de ne oluyor şimdi?

Değişimin zamanı ve mekânı belli.

Zamanı mekâna bağlayanların hiçbir işi geri kalmaz. Bağlanılan noktada ne olacaksa olur:

Ateş olur, sel olur, yıkım olur; ışık olur, hayat olur, uyanış olur.

Evet, zamanı hızlandıranların dalgaları geliyor, yere sıkı basalım; görmesi gereken görececek, işitmesi gereken işitecek. Herkes cehennemini istediği gibi yaşayabilir.

Selâm ve Sevgiler

YENİ ÇAĞIN YENİ BİLGİSİ

Dünya bir tekâmül okuludur. Dünya bir dönem içerisinde mevcut olduktan sonra belli bir işaretle ortadan kalkacak olan bir mekân değildir. Tufandan önce ve sonra, binlerce seneden beri binlerce uygarlığa sahne olmuş ve milyarlarca varlığın enkarnasyonuna yataklık etmiştir. Bir okulu bitirirken bazı sertifikalar verilecekse, bunun için gerekli sınavlar verilmeli, yani liyakatler ölçülmelidir. Mademki bir okuldayız, bu okulun düzenine ve yasalarına uygun olarak eğitimcilerin gösterdiği ışıklı yolda ilerlemek zorundayız. İnsanlık olarak bu eğitimi binlerce yıldan beri sürdürmekteyiz.

Unutmamak gerekir ki, dünya bir okulsaydı, bu okul, hiyerarşik bir düzen içinde derceli bilgilere sahip olacaktır. Âdeta ilkökulu, ortaokulu,

lise ve üniversitesiyle sürekli bir gelişme içerisindeyiz. Bu gelişmelerin ardı arkası kesilmez. Biz bir gelişmeden, diğer bir gelişmeye, yani bir realite düzleminden, bir başkasına geçerken, ikisi arasındaki mesafe farkından dolayı birçok şaşkınlıklar ve uyumsuzluklar geçiririz.

21.YÜZYIL: BİLGİ YA DA DEĞİŞİM ÇAĞI

Bugün 20. yy'ın bitimine yakın bir noktada bulunuyoruz. 21.yy, yani iki bin yılı ve ötesi bu okulun ders değiştirme ya da dersleri yenileme çağıdır; dersler yenileniyorsa, kitapların da yenilenme çağıdır. Bu nedenle bu çağa "Bilgi Çağı" denmiştir. Bundan, dolaylı olarak şu sonuç çıkar: İnsanlığın, şimdiye kadar elde ettiği bilgiler daima izafî kal-

Yeni Çağ, gelişim sürecinin karşı konulamaz bir gereği olarak, yeryüzünde mevcut tüm bilgilerin yenileneceği, tek bir esasa bağlanacağı bir çağdır. İnançların birbirini çelmediği, vicdanların özgürleştiği, insanların birbirlerini kardeş bildiği bu Çağ'ın ilk ışıkları yeryüzüne düşmüştür. Gözlerin kamaşmaması için Kendimiz'e dönmemiz tek çaredir.

Bü bilgiler hangi yolla gelirse gelsin, küresel bir anlayış değil, dar açılı anlayışlar getirmiştir.

Çağımızda bilimsel bilgi, esasında kendisine verilmiş olan çok büyük bir fırsatı, yani küresel bir anlayışı meydana getirme fırsatını kaçırmış durumdadır. Bilim, günümüzde, tabir caizse at gözlüğü takmış durumdadır. Müthiş enerjiktir ve meydana getirmiş olduğu bütün işler kaba kuvvete dayanmaktadır. İnsanlık bilimin kaba tatbikatı olan teknolojinin esiri olmuş vaziyettedir. Gazetelerden, bazı ülkelerin kendilerine atom bombası yapmak için diğer ülkelerdeki bilim adamlarını ayartmakla meşgul olduklarını öğreniyoruz. Görülüyor ki, bilimin hizmeti kontrolsüz bir durumdadır. Oysa bilim globalleşmeye yardım edebilirdi. Bütün insanları

biraraya getirebilecek her yerde uygulanması mümkün temel esasları bize verebilirdi. Fakat maalesef bilimin, insanların arzularının ve ihtiyaç listelerinin çoğaltılmasından başka bir tatbikatı olmadığını görüyoruz. Şunu ifade edebiliriz ki, eğer dünyada bir değişim olacaksa, bu asla bilimsel olmayacaktır. Bilimin bu hususta hiçbir katkısı bulunmayacaktır. Bilim her zaman olduğu gibi, insan düşüncesinin, insan varlığının, insan ruhunun bir aracı olmak zorundadır.

BİLİM İÇ İNSANIN GELİŞİMİNİ SAĞLAYAMAZ

İnsanı kurtaracak olan bilimsel bilginin ışığında elde edilen veriler değildir. Önemli olan insanın kendini tanıması, kendi varlığına dönmesi problemidir. Gerekli olan, insanın kendi ruhunun gerçek sezgilerine, ona "ben varım" ya da "ben'im dedirten asıl duyguya dönmesidir. İnsanlık çeşitli müzelerde teknolojik gelişmenin ürünlerini sergileyebilir. Fakat, acaba oraya kendisinden neler koyabilir? Müzelerdeki eşyalar kendisi midir? 1915 model bir lokomotif ya da 1910'da yapılmış bez kanatlı bir tayyare insan mıdır? Ya da New York'taki Hürriyet Heykeli gerçekten hürriyeti mi temsil eder? Oysa bunların hiç biri kendi varlığımızın ihtiyacı değildir. Başka bir ifadeyle bunlar, dünya okulunun bize vermek istediği şeyleri anlamadığımızı göstermektedir. İnsanlık bu güne

kadar el yordamıyla iş yaptı ve alaca karanlıkta yürüyerek çok büyük hatalar işledi.

RUHSAL DÜNYA İNSANI BİLGİ'YLE BESLER

Oysa ruhsal dünyanın büyüklüğü her vasıtayı kullanarak insanlığa sürekli olarak bilgi yağdırdı; bunları bazen sistematize etti ve belirli kurallara bağladı. Yukarısı'nın bu bilgi hareketini insanlık bir din ya da bir yol olarak aldı. Yukarısı, **Seçme Özgürlüğü ve Yaradan Karşısında Eşitlik Prensiplerine** uygun olarak, bu tip ruhsal operasyonları insanlar üzerinde denemiş ve bazı bilgileri teklif etmiştir. Böylece yolu kısaltmak, zamanı hızlandırmak ve belli bir sürenin sonunda da herhangi bir kıstasa maruz kalındığı vakit, o kıstaslar ölçüsünde belirli bir tavır, belirli bir aksiyonu, belirli bir fikir birliğini ortaya koymak için de bugün "dinler" ismini verdiğimiz birtakım bilgilerle insanlık teçhiz edilmiştir. Bunlar insanların fiilen, yani yaşayarak gördükleri derslerin yanı sıra, kendilerine verilen nazari bilgilerdir.

Yukarısı'nın teklif ettiği nazari bilgiler fiilen yaşanmamışsa ya da yaşanmamışsa varlıklar için hiçbir şey ifade etmemiş, yani inanç olmaktan öteye geçmemiştir. Ama bu bilgiler yaşandığı, uygulandığı ve gerçeklikleri varlık tarafından bizzat onaylandığı zaman geçerlilik kazanmıştır. Bu bilgileri, gerçek anlamlarını ve bizi nereye götüreceğini kavradığımız ölçüde

bizim için yararlı olmuştur.

ARTIK KUTSAL METİNLER YETMİYOR: ÇÜNKİ İNSAN YÜKSELDİ

Fakat on sekizinci yüzyılın yarısından itibaren insanların büyük bir kısmının kutsal öğretiler karşısında tuhaf bir anlayışsızlığa düştüğünü görüyoruz. Yani insanlar kutsal metinleri artık anlamıyorlar. Bu, insanların gerilemesi ve yüksekte kalan kutsal metinlere yetişememesi mânâsına gelmez. Durum tamamen tersinedir. Çünkü evrensel **Tekrardoğuş Yasası** sayesinde bütün varlıklar hiç durmadan içinde buldukları realiteyi zenginleştirmekte ve geliştirmektedir. Varlıklar sürekli bir şeklide öylesine gelişmektedir ki, çok eski realiteler ve birtakım sembollere bağlı bilgi grupları artık onları tatmin edemez hâle gelmiştir. Varlıkların şuuru zenginleşmiştir; istediği etki artık etrafında yoktur, çünkü kendisi o etkinin üzerine çıkmıştır. Bugünkü insanlık, dinler ismi altında verilmiş olan bilgilerin çok üstünde bir ruhî seviyeye sahiptir. Burada dinlerin hiçbir kusuru yoktur.

Dinler kendi içinde mükemmeldir ve tutarlıdır. Onlar bütün fonksiyonlarını yapmışlardır. İnsan tamamen hürdür; isterse dinlerden hâlâ yararlanabilir, isterse yararlanmaz. Ama unutmamak gerekir ki, insanlık bütün dinlerin üstünde bir seviyeye ve potansiyele sahiptir.

Bu durum, dinlerin men-

şeyile alâkalı bir üstünlükten kaynaklanmaz; A'sından Z'sine, Şamanizm'den İslâm'a hiçbir din insanlığı tatmin edecek hâlde değildir. Onlardaki lisan, benzetim, formülasyon, gizlilik ve kapalılık artık size yetmez. Dinlerin artık insanları tatmin edemeyişinin sebebi, dinlerin kusurlu oluşu değil, insanların kusursuzluğudur. Yani insan yükselmiştir. Çünkü insan yükselmek içindir.

TEKÂMÜL ENGEL TANIMAZ

İnsan tekâmül eden bir varlıktır; belli bir realitede çakılıp kalamaz, çünkü statik değildir. Soru soran her varlık, cevap aldığı ve bu cevap kendisini tatmin ettiği sürece yükselir. Sorduğunuz soruya cevap alamadığınız takdirde, o kaynaktan vazgeçersiniz. Bu çok doğal bir eğilimdir. Doğadaki varlıklar da böyle hareket eder; karnını doyurmadığı yerden çekilir. Adı "karın doyurmak" olarak geçer, ama büyük bir yasadır. Bu, varlığın tatmin olma tarafını ifade eder. Tatmin olmadığınız bütün kaynaklardan vazgeçersiniz. Tatmin edemeyebilir; bu onun kusuru değildir. Çünkü o bir defa meydana gelmiştir. Ne denli geniş düşünülürse düşünülürsün, ne denli geleceğe yönelik bir etki taşırsa taşırsın, ancak belli bir kapasiteye kadar çıkabilir. Çünkü dünyamız "muharirler" dünyasıdır.

Dünyaya sadece dünyanın varlıklarının enkarne olduğu zannedilmemelidir. Dünyanın statüsü geliştikçe, dünya dışı sistemlerden veya henüz

dünyaya inme imkânı bulamamış varlıklar da dünyaya enkarne olur. Yani onların büyük bir kısmı geçmiş hayatlarında, bugün mevcut olan dinî realitelerden hiç geçmemişlerdi bile. Onlar, dünyanın kendilerine bugün vereceği imkânlardan yararlanmak için inerler. Böylesi aranıza çoktur. Ama onlar dünya koşullarına uygun olarak, dünya insanı gibi yaşamak zorundadırlar; bunun dışında hareket ettikleri takdirde mutsuz olurlar.

LÂİKLİK: VİCDAN HÜRRİYETİ

Mustafa Kemal Atatürk lâiklik ilkesi ile esasında bir vicdan adamı olduğunu ispat etmiştir. Lâiklik demek vicdan hürriyeti demektir; bunun dinle alâkası yoktur. Bizler evimizde kendi yakınlarımız arasında da vicdan hürriyetini tanıyarak yaşamalıyız. Bu yirmi birinci yüzyılın birinci ahlâkî kuralıdır. Lâiklik dinle, inançla ilgili bir husus değildir; o vicdan hürriyeti anlamına gelir. **Vicdan hürriyeti ise bütün inançları kapsar** ve içine başka şeyleri de alarak onu daha büyük bir çember hâlinde sarar. Asıl büyük sorumluluk, bilgi aktarmak değil, Tanrı'nın bize vermiş olduğu sonsuz hürriyetin bir uygulaması olan vicdan hürriyetini kullanmaktır. Çünkü kendini tanıma vicdan hürriyetiyle başlar.

Modern uygarlığın pratik uygulama üstünlüğü dışında hiçbir geliştirici yanı kalmamıştır. Eksik görüşlerin birikimiyle kendi dışında her türlü bilgi girişini boğacak kadar az-

gınlaşan bu modern uygarlık, salt maddeci bir öze sahip olarak, gerçekten de şu son devrenin bir canavarıdır.

KÖKLÜ BİR DEĞİŞİKLİK OLACAK

Artık köklü bir değişime gerek vardır. Bu radikal değişimliğe tüm dünya insanlığının ihtiyacı olduğu açıkça bellidir. Bir Yönlendirici İrade'nin müdahalesi olmadan böyle bir değişimin kendiliğinden meydana gelmesi kabul edilebilir mi? Böylesine köklü bir değişimi insanlık mı yapacak? Yani bir Bastil Baskını mı yapacağız? Hayır, o bitti. Ama herhalde bir Bastil Baskını yapılacak; yani insanlar elbette ki vicdana karşı, inanca karşı, şuura karşı, ruhun gelişmesine karşı yapılan zulümden dolayı kendiliklerinden ayağa kalkacaklardır. Ama bu, silâhsız, topsuz, tüfeksiz, kansız ve nefretsiz bir harekettir; hiçbir menfaatini beklenmediği bir ayağa kalkıştır. Zaten esas olan da , zihni ve ruhu diri tutmaktan ibarettir. Zihnini ve ruhunu diri tutan bir insan vicdan sahibi bir insandır.

KIYAMET GELDİ ÇATTI

İçinde bulunduğumuz devreye "Kıyamet Devresi" denir. Ahir zaman (son zaman) ifadesi neden asırlardır kullanılmadı da, ancak belli bir asırdan sonra kullanılmaya başlamıştır? Ahir zaman sözü Tevrat'ta "ölülerin dirileceği" şekliyle, İncil'de "kıyamet" olarak ve Kur'an'da da "kıyam"

Devamı S.23'de

Darwin Anıtı da Yıkıldı

2. BÖLÜM

LE FIGARO MAGAZINE (26 Ekim 1991)

(Geçen Sayıdan Devam)

Prof. Jean Dorst(1) ile yapılan röportaj

"Dünya hakkında materyalist bir görüş! Tutarsızlık denir buna! Tesadüfe bağlı dönüşüm olgusu, tekâmülü açıklayamamaktadır."

Muhabir: İki çeşit tekâmül mevcut galiba?

Prof.Dorst: Evet.İlki,mikro-tekâmüldür, yani birbirlerinin komşusu konumunda bulunan türlerin birinden diğerine tedricî anlamda olmak üzere geçiştir. Bu çok iyi bilinen bir fenomendir, çünkü lâboratuarlarda bu konuya ilişkin olarak binlerce deney yapılmıştır.

Ama bundan ayrı olarak bir de makro-tekâmül mevcuttur, yani bir organizasyon tipinden bir diğer or-

ganizasyona geçiş şeklinde cereyan eden bir başka tekâmül türü de mevcuttur: Kurbağagillerden sürüngenlere ve sürüngenlerden de kuşlara geçiş gibi.

Muhabir: Mevcut Darwin teorileri bu hususu ispatlayabiliyor mu?

Prof.Dorst: Öğretmenlerimden biri olan Georges Teissier pek sık olarak "küçük dönüşüm ifadesini kullanırdı ki, bununla bir türden diğerine ve bir sınıftan diğerine, sırf, "tesadüfe bağlı" küçük dönüşümlerin etkisiyle gerçekleşen geçiş olgusu ile, en güçsüz bireylerin elenişi diye anılan doğal ayıklanma olgusunu dile getirmek isterdi. Şüphesiz buna hemen "Darwinizmin ta kendisi" diyeceksiniz. Ama durum hiç de öyle değildir. Böyle konu-

maya kalkıştığınızda hatalı bir genelleştirme yoluna sapsanız olursunuz. Küçük bir "mesafenin" (kurt ile köpek arasındaki mesafe gibi) nasıl aşılabildiğini açıklama imkânını sunan mekanizmalar, büyük bir "mesafenin" aşılışını açıklayabilen mekanizmaların aynıları değildirler.

Muhabir: Bu ifadenizi hangi esasa dayandırıyor-sunuz?

Prof. Dorst: Öğretmenim Pierre-P.Grassé şöyle derdi: "Bana gözü açıkla, sana her şeyimi bağışlayayım." Tesadüfe bağlı küçük dönüşümler zincirinin böyle bir sonucu yol açabilmesi mümkün değildir. Ama aynı durum, suyun ortaya çıkışı için olduğu gibi, kurbağagillerden sürüngenlere geçiş ve kuşlar için de geçerlidir. Kuşların uçuşu

NOT (1): Doğa Tarihi Müzesi eski başkanlarından ve Bilimler Akademisi üyesi olan zoolog.

gibi bir hareketi mümkün hâle getirmek için akıl almaz sayıda ve karmaşıklıkta adaptasyonun gerçekleşmesi gerekir. Onun için, arkeopteriks gibi fosillerin mevcudiyeti, kuşların "mikro - tekâmül" vasıtasıyla ortaya çıkmış olabilecekleri hususunu hiçbir surette açıklayamaz.

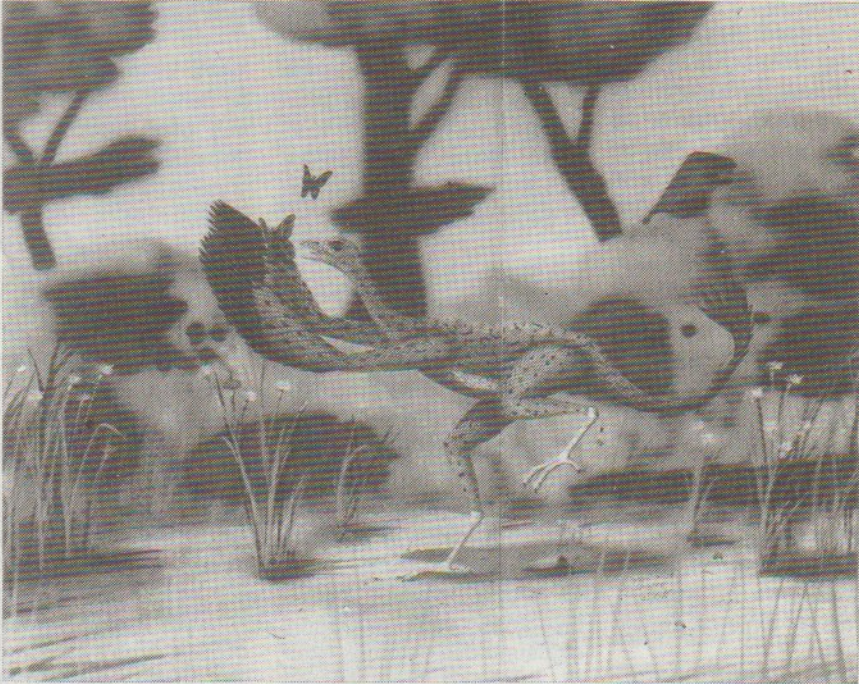
Muhabir: Ama Darwin teorileri, tekâmül konusuna, global anlamda olmak üzere yine de bir açıklama getirmiş olduğunu iddia etmektedir.

Prof.Dorst: Marksist bir dostum hep şöyle der durur:

"Felsefe, içinde yakalanmaya çalışılan kara bir kedinin bulunduğu kapkaranlık bir odadır ; oysa , içinde kara bir kedi bulunmayan, fakat kediyi yakaladım diye avaz avaz bağırılan kapkaranlık oda Marksizmin ta kendisidir!"

Evet ,aynı durum Darwinizm için de geçerlidir. O da, tekâmülü açıklayan çözümlü "Yakaladım!" diye bağırılmaktadır, ama gerçekte , odanın içinde çözüm diye bir şey mevcut değildir! Amipten insana geçişin birkaç yüz milyon yıllık süre içinde gerçek-

leşmiş olması hususunun, Darwinciler tarafından ortaya atılmış olan mekanizmalarla açıklanması mümkün değildir. Bu türden bir tekâmül yine de cereyan etmiştir, ama olgular bize, bu cereyan sırasında belli sayıda tekâmül "sıçrayışlarının", yani nitel yapıda olduğu kadar nicel yapıda da olan "sıçrayışların" meydana geldiğini göstermektedir. Bu türden sıçrayışların cereyan edebilmesi için tabiatta halen faaliyet hâlinde bulunan mekanizmalardan başka mekanizmaların da

DARWIN HAKLI OLSAYDI, BU SAHNE GERÇEKLEŞİRDİ.

Darwin sisteminin sonucu: Bir türden diğerine tedrici anlamda geçiş şeklinde ifade edilen bu (yanlış) teoriyi destekleyeyim derken birsürü ciddi eser, birsürü boş hayalin vücut bulmasına zemin hazırlamıştır: İşte size, güdük organlarıyla kelebek yakalayamayınca kanat icat etme yoluna gitmiş olduğu farz edilen "ilk kuş".

mevcut olması gerekir. Görüldüğü üzere, tekâmül konusuna global anlamda bir açıklama getiremediğimizi kabul etme cesaretini göstermemiz gerekir artık.

Muhabir: *İfadenize göre, siz, "Sırların sırrı, yani yerküre üzerinde yaşamakta olan varlıkların kökeni sorunu, Darwin'in Beagle adlı gemisine ayak bastığı günlerdekinden daha az enigmatik (bilmecemsi) durumda değildir." diyen Michael Denton ile aynı görüştesiniz.*

Prof.Dorst: Evet, tamamen aynı görüşteyim. Bu zatin, çok eleştirilmiş ve hatta "yaradılışçı" eser olmakla suçlanmış da bulunan -ki bu suçlamalar tamamen abes şeylerdir- bu eseri, gerçi bazı hatalar ve genelleştirmeler içermektedir, ama vardığı sonuç tam anlamıyla doğrudur. Gerçi yeni türlerin ortaya çıkışlarına tanık olmaktayız, ama bunlar, yeni organizasyon tipleri değil, sadece sürüngenler ve memelilerdir, yani kısıacası "önceden beri göregeldiğimiz" varlıklardır. Üstelik bugünkü tiplerin nasıl meydana geldiklerini de bilmiyoruz.

Muhabir: *Buna rağmen elinizde bazı ipuçları yine de mevcut değil mi?*

Prof.Dorst: Öyle sanıyorum ki, tesadüf denilen şeyin tekâmül olgusunu açıklayamadığını gördüğünden itibaren, insanın aklına hemen ereklik sorunu gelmektedir. Ereklilik, bilim adamlarının âdeta karabasanı gibi bir şeydir... Acaba ben de erekçi miyim? Bilim adamı olarak

bundan kendimi uzak tutmaya çalışırım. Ama konuya derinlemesine bakıldığında yine de kader denilen şeyin mevcudiyetiyle yüz yüze gelmektedir. Ancak ne var ki, bu kader, gözlemlediğimiz tabiatta, ekolojist (çevrebilimci) olarak incelediğim türler arasındaki dengede ve müşahede ettiğimiz bazı olağandışı adaptasyonlarda (özellikle bitkiler ve böcekler arasındaki adaptasyonlarda) kayıtlı hâlde bulunmaktadır, ki bu husus, Darwin teorisinin kudret alanının çok ötelere geçen bir husustur.

Tesadüf olgusu, mikro-tekâmül seviyesinde görülen bir olgudur, ama temelle ilişkili olan seviyede söz konusu olmamaktadır. Makro seviyede, tarafımızdan ne oldukları henüz anlaşılmamış bulunan, fakat programın gerçekleşmesini sağladıkları bilinmekte olan yasalar söz konusudur.

Muhabir: *Bu duruma göre, tekâmül şekli farklı olmuş olsaydı, insan veya memeliler yine de tekâmül sahnesinde boy gösterirlerdi, diyebilir miyiz?*

Prof.Dorst: İnsan için kesin bir şey söyleyemem, ama memeliler için evet derim. Nitekim kolektif bir eserimin önsözünde şöyle demişimdir: "Evrenin bir başka köşesinde hayat şartlarının oluştuğunu farz edelim, o takdirde formu (biçimi) nasıl olurdu acaba? Şüphesiz bu bir spekülasyondur, ama düşüncem odur ki, yine aynı form altında tezahür ederdi

ve yine aynı organizasyon tipleri ortaya çıkardı."

Muhabir: *Ama Darwin teorisi, aynı fenomenin aynı şekilde iki kez meydana gelme olgusunu reddetmektedir.*

Prof.Dorst: Bu durum program kavramına yer verilmiş olmasından ileri gelmektedir. Eğer her şey tesadüfün ürünü olmuş olsaydı, o takdirde her türün oluşumu da ihtimal dışı tesadüf birikimine bağlı bulunacaktı, ki bu da bu işin bir kereden fazla cereyan ediş olgusunun reddedilmesine yol açacaktı.

Muhabir: *Elinizde, söz konusu ettiğiniz "programlara" ait deliller var mı?*

Prof.Dorst: Evet, var. Örneğin bir böcek, yılanı örnek ediniyorsa, bu bir tesadüf olgusudur, ama bunun yanı sıra, başka kelebekleri örnek edinen kelebekler de mevcuttur ve bu işi ustaca başarmaktadırlar ki, bunlar, çok farklı türden (fizyolojik plânda) oldukları hâlde birbirlerinden ayırt edilememektedirler. "Örnek alınan varlık" aynı derecede yenebilir varlık olduğu için, "örnek edinen varlık" onu örnek edinmekle herhangi bir yarar sağlamış olmamaktadır, ki bu da çok anlamlı bir şeydir.

Bu durumu; hayat, bir gelişim programına bu türden benzerliklere kaynaklık eden yasalara boyun eğmektedir, demeden nasıl açıklayabilirsiniz?

Muhabir: *Siz bir zoolog (hayvanbilimci) olarak, insan ile şempanze arasın-*

daki farkı nasıl açıklıyorsunuz?

Prof. Dorst: İnsan ile şempanze arasında mevcut bulunan genetik anlamdaki farklılık, tek bir kromozom farklılığından ibarettir, evet tek bir farklılık vardır.

Şüphesiz, bizim beynimiz daha iridir, ama bu kadar zayıf farklılara bel bağlamak, bizi, insan ile maymun arasındaki sadece nörolojik veya genetik plânla sınırlanmadığını düşünmeye zorlamaktadır. **Düşünce ve zekâ, sadece nörolojik terimlerle ifade edilebilecek şeyler değildir.** İnsan ve şempanze konusunda yapılmış yığınla çalışma mevcuttur; bu çalışma-

lar sırasında, insanın, bugünkü hâline gelişini açıklayacak niteliğe sahip herhangi bir bulguyla asla yüz yüze gelinmemiştir, ama buna karşılık, şempanze ise hep dallar ve yapraklar arasında kalmıştır!

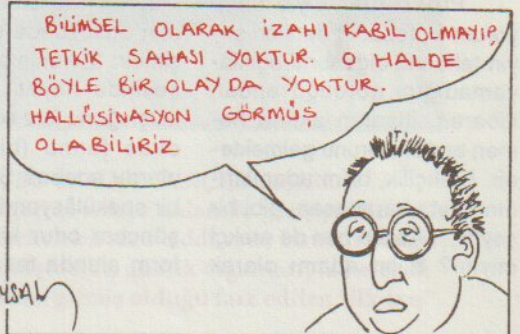
Muhabir: Özet olarak şunu söyleyebilirim ki, sizi dinlerken, materyalist yaklaşımın, tekâmülün bütününe ilişkin inceleme seviyesinde olduğu kadar, insan düşüncesine ilişkin inceleme seviyesinde de konuyu açıklamadığını fark ettim.

Prof. Dorst: Evet, kesinlikle açıklayamamaktadır. Hatta şunu da söyleyebilirim ki, günümüz bilimi, tabiat ko-

nusunda bugüne kadar uygulanagelmış olan indirgemeci (redüksiyonist) görüşün karşısında yer almaktadır. Bugün sahip bulunduğumuz bilgilere göre dünya hakkında tutarlı bir materyalist görüş oluşturmak mümkün değildir.

İncelemekte olduğumuz bu fenomenin ardında, tekâmülü fiilen yönlendiren, bizi aşip geçen ve Tanrı diye anılan şu evrensel ve tutarlı düşüncenin yer alıp almadığı sorusu, bilim adamını ilgilendirmeyen, ama insanın kendi kendine sorması gereken bir sorudur.

(Devamı Gelecek Sayıda)

İNİSİYASYON

□ Halûk ÖZDEN □

1. BÖLÜM

i NİSİYASYON kelimesi, kök olarak Lâtince "İnitiatio"dan gelir. Fransızca'da **Initiation**, İngilizce'de de yine **Initiation** olarak geçer. Osmanlıca karşılığı "**tedris, irşat**" olup, Türkçe anlamı "**öğretme, doğru yolu gösterme**" şeklindedir.

İnsanlık tarihi boyunca oluşmuş birtakım eski gelenekler vardır. Bunlar, ezoterik yapıdadırlar. Bu eski gelenekler ancak bazı mezheplere, bazı özel bilgi merkezlerine bağlanılmak vasıtasıyla öğrenilirdi. İnisiyasyon, bu ezoterik bilgilerin, bunları öğrenmeye talip olanlara (inisiyelere: Başlayan, mürit) inisiyatörler (mürşit, şeyh, büyük üstat) tarafından birtakım özel şartlara bağlı olmak kaydıyla aktarıldığı merkezlerdir. Ezoteriklik, bilinenlerin herkese açıklanmamasını gerektirmektedir. Pek çok şeyler gizli tutulur, herkese söylenmez. Bunlar ancak belli, sınırlı sayıda kişiye (inisiye) açıklanır. Bu, ana prensiplerden biridir. İnisiyasyon, sadece bazı sırların öğretilmesinde izlenen yöntemlerden, merasimlerden ibaret değildir. İnisiyatör, inisiyeyi gayet kontrollü şekilde yetiştirir. Onu, birtakım imtihanlardan geçirir. Kişilerin bu

imtihanlar sırasında kendi ruhlarında yaşadıkları haletler de, inisiyasyonu meydana getirmektedir.

İnisiyasyonda üç esas konu vardır:

Allah, İnsan, Tabiat ve bunlar arasındaki ilişkilerin dereceleri ve nitelikleri araştırılır.

Şimdi bunları açarak konuyu genişletelim.

EZOTERİZM NEDİR?

EZOTERİZM'in Osmanlıca karşılığı "**Bâtınîlik**'tir". Bâtın; iç yüz, içteki anlamındadır. Bunun Türkçe karşılığı "**içrek**" kelimesidir ki, bununla "içte kalan, saklı" yani "Gizli Öğretim" kastedilmektedir. Bu, herkese açıklanmayan, herkese öğretilmeyen, gizli bir mekânda, gizli bir şekilde, bilgiyi alacak ve aktaracak olanların bunun dışında kalanlardan izole edilmiş olduğu bir ortamda gerçekleştirilen bir öğretim şeklidir. Peki, bu ayrılık nereden geliyor diye sorabiliriz. Ezoterizm'in kökü, bazı okült bilgilere göre, yeryüzünde akıllı insanın (Homosapiyen) teşekkülü ile başlamıştır. Hepimizin çoğu zaman sosyal yaşantımızda da müşahade edebildiğimiz gibi, insanlar farklı farklıdır. Anlayışları, sezişleri, kavrayışları ve davranışları, tepkileri birbirinden farklıdır. Bu, tekâ-

müllerin değişik seviyelerde bulunmasından kaynaklanan bir durumdur. Bu da birbirinden değişik bilgilere ve dolayısıyla yaşam biçimlerine ihtiyaç duyulması sonucunu doğurur.

Bir kişi, kendi şuur seviyesinin bir sonucu olarak, kâinattaki bir prensipten bir parçayı yakalıyor, kavıyor. Ve bunu herkese söylemiyor. Bu prensibi iyi bir şekilde kullanabilecek, yani insan toplumunun tekâmülüne yarayışlı kılabilir, ya da bu prensip, henüz belli sayıdaki kişilere açıklanabilecek vasıfta ise, bunu, kendinde muhafaza edebilecek uygun birisine söyler. Bu, bir sırrı birine ifşa etmektir. Ve böylece de Ezoterizm başlamış olmaktadır.

Ezoterik bilgiler insan bilgi ve tecrübesinin ürünü olmayıp, genelde, medyumsal kanalla ruhsal plânlar tarafından insanlara yardım maksadıyla, onların anlayışlarını, realitelerini yükseltici amaçlarla verilmiş bilgilerdir. Bu bilgiler, bazı seçilmiş kişilere sözlü olarak aktarılır. Bu bilgiler sayesinde, inisiye edilen kişi kendisi ve evren hakkında değişik bilgilere kavuşur. Bunların anlamlarına nüfuz etmeye çalışır. Ve bu çalışmalarla elde edilen çeşitli ruh hâlleri onun anlayışını yükseltir. Eşyanın tabiatını kavramaya başlar. Ezoterik diyoruz. Bir de bunun tersi var. Yani **egzoterik**. Türkçe karşılığı "**dışrak**"-tır. Bir şeyin ezoterik anlamına ulaşılmadan evvel onun dış anlamı kavranırdı. İnisiyasyonda da durum

böyledir. Bir bilginin, bir prensibin özüne ulaşılması için, dıştan içe doğru olmak üzere, ya da küresel olarak düşünelim; bir kürenin dış yüzeyinden merkezine doğru olmak üzere pek çok kademe vardır.

TEDRİÇ YASASI'NIN ETKİSİ

BİR hakikatin kendisiyle, doğrudan doğruya karşılaşmanın imkânı yoktur. Zira bu da bir yasaya bağlı olmak üzeredir: **Tedriç Yasası**'na. Doğada gelişme daima derece derece olmaktadır. Tüm varlıkların gelişimi ve dolayısıyla insanın da tekâmül seyri, bu "Tedriç Yasası"na bağlı olarak gelişir. Hataların giderilmesi, vicdanın harekete geçmesi, şuurun aydınlanması, yeteneklerin gelişmesi, vazifelerin yapılması... Tüm bunlar, belirli aşamalardan geçmek sureti ile derece derece gerçekleşmektedir. Saksıya ekilen minik bir çiçeğin hemen gelişip büyümemesi gibi, aynı tabiat yasasına bağlı olarak, insanın da iç gelişimi belli bir nizam, bir sıra takip ederek gerçekleşmektedir.

İnisiyasyonda da, bir bilgiyi alan mürit, inisiye, bunu hazmedebilmeli, yani kendine göre bunun uygulamasını yapabilmeli, o bilginin kendisinde meydana getirdiği ruh hâllerini yaşamalı, yani o prensibin kendi şuur seviyesine uygun olan "bilgisine" sahip olmalıdır. Olmalıdır ki, o prensibin merkeze da-

ha yakın anlamlarına nüfuz edebilmesi için, yol göstericiler tarafından kendisine verilecek yeni bilgileri, dolu değil boş bir çanakla (Midemiz boş olmadan yeni bir gıda maddesi alamadığımız gibi.) karşılasın. Bu yüzden pek çok tarikatlarda kişiler, **haricî** ve **bâtinî** olarak ikiye ayrılmaktadırlar. Yani **dışrak** ve **içrek**. Bâtinî olanlar, hakikatı daha yakından sezip kavramış olanlardır. Haricî olanlar ise, henüz o hakikate temas etmemiş, ama onu elde etme yolunda çalışanlardan oluşur. Bu öğrenim şekli yaşamın hemen hemen tüm alanlarında karşımıza çıkar. En basitinden, bir oto kaporta ustası dahi çırağına, onun seviyesine uygun olarak temel bilgileri verir ve uygular. Çırağın cehdine ve samimî arzusuna bakarak da ona bu sanatın inceliklerini derece derece öğretir ve sonunda o çırak da bir usta olur çıkar.

TARİHTE İNİSİYASYONLAR

ESKİ Yunan'da dinler, ezoterik mahiyette idiler. Yani o dine mensup olanlar, o dine ait bilgileri saklamak zorunda idiler. Bunlara **sırrî dinler** de denir. Bunlar üyelerini özel bir inisiyasyona tâbi tutarlar ve onların evrimini hızlandırmak maksadıyla belli bir hiyerarşiyi göz önünde tutarak bazı sırları açıklarlardı. Yunan dini mitolojik bir dindi. Mito-

lojik olaylar, kahramanlar ve ilâhlar... Bunların kendi aralarında ve insanlarla olan ilişkileri, tabiata olan etkileri, mitolojik efsanelerle hikâye edilmiştir. Bu, işin dışrak, yani ezoterik yönüdür. Halk bu olaylardan kendi anlayış seviyesine göre bir anlam çıkaracaktır. Halbuki işin bir de ezoterik yönü var. İşte bunu da, o devrin büyük inisiyasyon merkezleri inceliyor. Mısır'da **İsis** ve **Osiris** İnisiyasyonları'na karşılık Yunan'da da **Orfizm** (Orfe Öğretisi), **Dionysos**, **Elözis** ve **Fisagor** İnisiyasyonları vardı. Orfe Dini'nin Fisagor Öğretisi'ni derinden etkilediği de söylenir.

Eflâtun da Elözis Tarikatı'nın en büyük şahsiyetlerinden birisidir.

Eski Yunan'da yapılan bu ezoterik çalışmalar günümüze kadar ulaşmış pek çok inisiyatik bilginin de kaynağını teşkil etmesi bakımından önemlidir. Zira bunlar Mısır kökenlidir. Mısır'da yapılan ezoterik çalışmalar tüm Yunan'ı etkilemiştir. Pek çok Yunanlı düşünürün, Mısır Tapınakları'nda meşakkatli inisiye hayatı sürdürmüş oldukları söylenir.

O dönemde eski Yunan'da **Attis** Mezhebi'ni de görmekteyiz. Diğer bir adı da **Cybele** (Kybele) Mezhebi'dir.

Ayrıca, Pers'te doğan **Mithra** Dini de, daha sonraları Mezopotamya, Yunan ve Roma İmparatorluğu'nda çok etkili olmuştur. Sezar'ın pek çok generali Mithra inisiyesi olmuşlar ve hatta bunlardan bir kısmı işi, bu inisiyatik bilgilerini

askerî alanda kullanmaya kadar vardırımlardır.

Mısır Dini o devrin tüm inisiyasyon merkezlerini etkilemişti, demiştik. **Fisagor** da, Mısır Tapınakları'nda eğitim görmüş bu büyük inisiyelerden biridir. Mısır'da yirmi iki yıl süren bu inisiye hayatından sonra, on altı yıl da Pers ülkesinde bir inisiyasyon hayatı geçirmiş ve döndüğünde kendi mezhebini kurarak, öğretisini aktarmıştır. Zaten bir inisiyenin en bü-

yük özelliği öğrendiklerini kendinde saklamaması, uygun zaman ve mekânda, uygun kişilere bunu aktararak bilginin devamını temin etmesidir. Aksi takdirde o bilgi, kendisiyle birlikte gömülür gider. Halbuki öbür türlü, insanlıkla birlikte var olmuş o eski gelenek aktarılmak suretiyle devamı sağlanmakta ve bunu yapan inisiye de o zincirin bir halkası hâline gelmektedir. Tabii öncelikle, bir halka vazifesi göreceksenli kendini geliştirmek suretiyle.

(Devam Edecek)

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

4 ŞUBAT	Serbest Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL
11 ŞUBAT	Ektoplazmik Celseler	Gültekin ÇİLEKAR
18 ŞUBAT	Tekrar Doğmak Neden Zorunludur?	Fulya DEMİREL
25 ŞUBAT	Şuuraltının Programlanması	Hürriyet KALALI

* DİZİSEL PERŞEMBE KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

KONU: BİRLİK İLKESİ

6 ŞUBAT	Birlik İlkesi Üzerine	Erol KONYALIOĞLU
13 ŞUBAT	Birlik İlkesinin Tezahür Âlemindeki Görünümü	Halûk ÖZDEN
20 ŞUBAT	Birlik İlkesi Gereği Bütün İnsanlar Ruh Kardeşidir	Cezmi AKSOYLU
27 ŞUBAT	Konuya İlişkin Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkma, Zarfı Apt. No: 4 D:8 Beyoğlu/İST. Tel: 243 18 14

NOT: Giriş ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

● DOSTLUĞA ÇAĞRI DERNEĞİ

1 ŞUBAT	Karakter Nasıl Gelişir?	Selman GERÇEKSEVER
---------	-------------------------------	--------------------

Yer: Sraselvililer Cad. No:48 D:3 Taksim/İSTANBUL Tel: 249 21 29

Saat: 15.00-16.30

● GENEL EVRİM DERNEĞİ

12 ŞUBAT	Mitolojide Tanrılar	Ergun CANDAN
----------	---------------------------	--------------

Yer: Ebe Kızı Sk. 35-4 Osmanbey/İST. Tel: 247 27 19

Saat: 19.00-21.00

İSTANBUL DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ

"İzmirli'lere Duyuru" ve "Ankaralı'lara Duyuru"
başlığı altında belirtilmiştir.

EVRENSEL DİN

* Swami Nikhilananda *

Evrensel din zaten mevcuttur; sadece onun keşfedilmesi gerekmektedir; biz onu tanımıyoruz, çünkü dış dinî merasimlere ve ayinlere, mitolojiye ve felsefeye dikkatimizi yöneltiyoruz ve ana gerçekleri gözümüzden kaçırıyoruz. Biz ırksal ve ulusal ön yargılar yüzünden, o büyük insanlık kardeşliğini görmeyoruz. Bu önyargılarımızı yenersek, her yerde kardeşlerimizi görebileceğiz. Fakat bu önyargıların içinde takılıp kalırsak ve buna karşın, bir dinî kardeşlik örgütlemeye çalışırsak, bu karışıklığı sadece daha kötü hâle getiririz.

İnsanlar, boy, görünüş ve deri rengi bakımından birbirlerinden farklıdırlar. Fakat derin bir insanlık hepsinde ortak; bunu anlamak belki güçtür ama, bu yadsınamaz biçimde mevcuttur. Böylece evrensel din fikri ilkel olandan derin gizemli ya da yüksek manevî olana kadar bütün i-

nanç hareketlerinin içinden bir alfabe gibi varlığını belli etmektedir.

Yüksek ya da aşağı felsefeyle, hayal dolu mitolojiyle ya da duygusuz kör inançla, inceltilmiş dinî ayinlerle ya da ilkel fetişizmle, her mezhep, tarikat, her ruh, her din yukarıya, Tanrı'ya, özgürlüğe erişmeye çabalar; bir insanın yaşadığı her hayal daima Tanrı'nın bir hayalidir. Vedalar, Kur'an, İncil keza evrensel dinin kutsal yazılarından birçok sayfalardır ve daha sayısız sayfa bu yazılarda açılmamış bulunmaktadır.

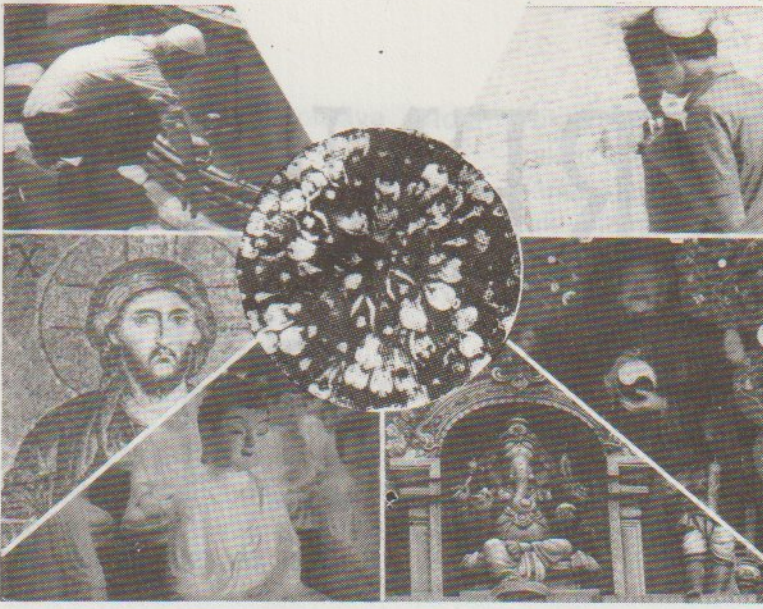
Evrensel din ne genel olarak geçerli öğretileri ya da buyrultuları ne de birlik gösteren bir mitolojiyi ne de tek düze bir dinî ayini şart koşar. İnsan doğalarının eşitsizliği karşısında, böyle bir din mümkün değildir.

Evrensel din zamanla ve mekânla sınırlanmış değildir; onun alanı, vaaz ettiği

Tanrı gibi sonsuzdur. Krişna, İsa, Buda, Musa ve Muhammed onun içinde bir şerefli yer tutarlar. Onun güneşi bütün manevî arayıcıları aydınlatır: Hindular'ı, Hristiyanlar'ı, Budistler'i ve Müslümanlar'ı; önyargısızlığıyla evrensel din uzun kollarıyla vahşileri, uygarlaşmış insanları, evliyaları ve günahkârları, filozofları ve doğal Tanrı çocuklarını, etkin ve içe dönük insanları kuşatır. Onun içinde hoşgörüsüzlüğe, inancı koşturmaya yer yoktur,

Bütün erkeklerin ve kadınların potansiyel ilâhiliğini kabul eder ve insanı gerçek doğasını gerçekleştirmesinde destekler. Gerçek evrensel din, bir inanç ya da bir öğreti değildir; o, bir iç deneyidir. O, Tanrı şudur.

Biz bu evrensel dini nasıl gerçekleştirmeliyiz? Önce, dinlerin esasta karşılıklı birbirlerini bütünledik-

Dinler aynı okulun çeşitli sınıflarına ait ders programları gibidir.

lerini ve birbirlerini dışta bırakmadıklarını anlayalım. Evliyalar ve gizemciler her dinde ortaya çıkmışlardır ve bu seçkin insanlardan birkaçı hiçbir örgütlenmiş inanç topluluğuna girmemişlerdir.

Tanrı'nın biricik ya da daha çok belirli bir dinle ilgilendiği inancı saçmadır; biz başka dinlerin varlığına katlanma kavramını aklımızdan çıkarmalıyız, çünkü bunun bir kibirlenme kokusu taşıdığı bellidir. Diğer dinlere karşı açık bir saygıyla ve olumlu bir yönelişle tavır takalım.

Evrensel bir dinin mümini, aynı zamanda bir camide, bir kilisede, bir havrada ve bir tapınakta kendini rahat hissedebilir. O, insan kardeşinin yüzünü bir Müslüman'da, Hristiyan'da ve Budist'te, Musevi'de ve Hindu'da görür. O, geçmişin bütün peygamberlerini saygıyla düşünür, bugün insanlığın kurtuluşu için, etkinlik gös-

teren Tanrı'ya benzer insanların önünde eğilir ve geleceğin bütün peygamberlerine kulak vermeye hazırdır. Bütün insanları kendi dinlerinin gizlerinde derinleşmeye yüreklendirelim; eğer insan bunda sağduyuyu elden bırakmazsa, bir gün bizzat kendisi evrensel dini keşfedecektir.

Biz merkez noktasından, birçok çapı olan bir daire içinde ne kadar uzaklaşırsak, tek tek yarı çaplar arasındaki mesafe de o derecede uzayacaktır.

Merkeze doğru hareket edersek, bu uzaklıklar kısalacaktır; merkezde bütün yarı çaplar bulunurlar; bu yarı çaplar çeşitli dinleri temsil ederler. Tanrı işte bu merkezdir. Tanrı'dan ne kadar çok uzaklaşırsak, tek tek dinler arasındaki ayrımlar da o kadar büyük görünürler bize. Tanrı'ya ne derecede yakınsak, kendimizi diğer dinlere o derecede akrabaya duyarız. Tanrı'nın içinde hepimiz buluşuruz. Ge-

nel dinî uyuma ulaşmak için, dinî şuuru derinleştirilelim; özel inancımızı izlemek yoluyla Tanrı'ya yaklaşalım; bir dinden diğerine geçerek değil.

Eğer Hindular Müslümanlar, Hristiyanlar ve Museviler kutsal yazılarının harflerini değil; ruhunu vurgularlarsa, bütün dinî kavgalar sona erecektir. Dinimizin evinde bütün pencereler dışarıdan taze havanın içeri girebilmesi için, açık kalmalıdır; fakat bu rüzgârın binayı temelinden silip süpürmesine izin vermeme liyiz. İslâm'ın düşmanı Hinduizm değildir ve Hristiyanlığın düşmanı Musevilik değildir; bütün dinler bugün ortak bir düşmanın tehdidi altındadırlar: Kuşuculuğu ve dünyevileşirmenin yükselen dalgasıdır bu.

Not: Bu yazı "Ruhun Kurtuluşunda Hinduizm" adlı eserden alınmıştır. (Ruh ve Madde Yayınları)

Peşinden Koşulan Ana Bilgi

Dr. Bedri RUHSELMAN

Bir tek hareket bile boş ve mânâsız değildir. Her hareket bu büyük tekâmül ve inkişafın tahakkuku için lüzumludur. İnsanların aksaklık hâlinde gördükleri bozucu, yıkıcı ve kendilerini rahatsız edici bazı hadiselerin menfi durumları, onların, kâinattaki nizam ve ahengi teşkil eden büyük inkişaf istikametinden ayrılmış olduklarını asla ifade etmez.

Etrafımızdaki bütün yürüyüşlerin muayyen bir gayeye doğru gittiklerini gö-

ruyoruz. Tekâmül ve inkişaf isimleriyle adlandırdığımız bu gaye aşikâr olarak gözlerimizin önünde cereyan edip durmaktadır. En küçüğünden en büyüğüne kadar her şey bir inkişaf akışı içindedir. Bir bebek zayıf ve cılız olarak doğar, büyür, kâhil, kuvvetli ve verimli bir insan hâline alır, nihayet ihtiyarlar, olgunlaşır ve tecrübe sahibi bir varlık kudretiyle dünyaya gözlerini kapar, fakat onun yerinin daha müttekâmil, daha münkeşif yeni jenerasyonlar birbirini müteakiben doldurur. Bu arada maddelerin kaliteleri değişir. Onları kullanma tarzları daha yüksek teraplere tâbi tutulur, eskiden tahayyül bile edilemeyen seyyal ve mudil madde hâlleri insanların elinde birer oyuncak hâline girer. Her şey, hatta ölümler, harpler, felâketler, bin bir ıstırap kaynağı olan hadiseler kendi kadroları içinde hep inkişaf ve yükseliş hâlinindedirler.

Bir tek hareket bile boş ve mânâsız değildir. Her hareket bu büyük tekâmül ve inkişafın tahakkuku için lüzumludur. İnsanların aksaklık hâlinde gördükleri bozucu, yıkıcı ve kendilerini rahatsız edici bazı hadiselerin menfi durumları, onların, kâinattaki nizam ve ahengi teşkil eden büyük inkişaf istikametinden ayrılmış olduklarını asla ifade etmez. Çünkü bu menfilik, bu aksaklık, insan bilgi ve görüşünün dar kadrosundan taşamayan kısır bir görünüşün mahsulüdür.

Böyle olunca, büyük bir inkişaf yolundaki bütün bu hadiseler elbette kendi kendilerine olmuş şeyler değildirler. Çünkü böyle ahenkli bir yürüyüş nizam, tertip, program ve bilhassa namütenahi evvellerini, namüte-

nahi sonralarını müdrik şuur ve kudretlere dayanan üstün bir idare işidir. Bu idare kudretidir ki, büyük prensipler dahilinde hadiselerin birbirine zincirleme bağlanmasını neticelendirir. Bu idare kudretidir ki, birbirine bağlı olan hadiselerdeki İlliyyet Prensipli dediğimiz Sebep Netice Kanunu'nun tecelliyatını temin eder. Bu idare kudretidir ki, böyle her neticenin bir sebebe, her sebebin bir neticeye dayanması sayesinde kâinatın nihayetsiz değişiklikler, dağınıklıklar ve rabitasızlıklar içinde görünen en küçüğünden en büyüğüne kadar sayısız olaylarının koca bir bütün hâlinde tam bir ahenkle tekâmül ve inkişaf hedefine doğru yol almasını sağlar. İşte bu bakımdandır ki dünyadaki her olayın, her hareketin mânâsı bu idare kudretini ifade eden büyük mekanizmanın tecellilerinde gizlenmiş olarak bulunur.

O hâlde bu idare kudretinden fıskıran kâinatın bütün olayları, bize birsürü tabiat sırrını ve bu arada asıl kendi varlığımızın hikmetini ve mânâsını öğretir ki, insanlığın bugün en ziyade muhtaç olduğu ana bilgi de işte budur. Ve bugünkü beşeriyet -tam idrakine varmış olmakla beraber- bu bilginin peşinden çırpınarak koşmaktadır.

(İstanbul, 5.1.1959)

S Ö Z L Ü K

<i>Kâhil</i>	:	<i>Olgun</i>
<i>Muayyen</i>	:	<i>Belirli</i>
<i>Mudil</i>	:	<i>Karmaşık</i>
<i>Müdrük</i>	:	<i>Gelişmiş</i>
<i>Münkeşif</i>	:	<i>Anlamış</i>
<i>Namütenahi</i>	:	<i>Sonsuz</i>
<i>Rabûta</i>	:	<i>Bağlantı</i>
<i>Tahakkuk</i>	:	<i>Gerçekleşme</i>
<i>Tecelliyat</i>	:	<i>Ortaya çıkış</i>

Kundalini Enerjisi Harekete Geçince İnsanda Neler Olur?

KUNDALİNİ SENDROMU

ITZAK BENTOV
Çeviri: E. Konyalıoğlu

BU yazıda okuyucuyu özel bir konuyla tanıştırmak istiyorum. Bu konu, sinir sisteminin hızlandırılmış tekâmülü ile ilişkilidir. İnsanın sinir sisteminde muazzam bir tekâmül kapasitesi saklıdır. Bu tekâmül meditatif tekniklerle hızlandırılabileceği gibi, beklenmedik bir şekilde de kendiliğinden vuku bulabilir. Her iki durumda da bazen güçlü ve mutut olmayan bedensel tepkilere ve de mutut olmayan psikolojik hâllere sebep olan bir olaylar dizisi tetiklenmiş olur. Bu kişilerden meditasyon yapan bazıları, söz konusu tepkilere meditasyonun yol açtığından kuşkulanabilirler. Bünyesinde bu belirtilerin kendiliğinden ortaya çıktığı bazı kimseler ise paniğe kapılabilir ve hemen tıbbî öğüt peşine düşebilirler (Bazen her iki gruptaki kişiler de doktordan tıbbî yardım arayabilirler). Ancak ne yazık ki, Batı tıbbî şimdiki hâlde bu tür bir sorunla başa çıkabilecek şekilde donanımlı değildir. Gariptir ki, yoğun şekilde böylesi belirtilerle karşılaşılmasına rağmen, konuya ilişkin patolojik çalışma ya

yoktur ya da çok cüzdür.

Hafif vakaların çoğu, psikosomatik belirtiler kabulüyle gözden kaçmakta; ağır vakalarda ise ya yoğun radyolojik testler yapılmakta, ya da muhtemelen inceleme mahiyetinde ameliyata başvurulmaktadır.

Bedensel belirtiler dizisi genellikle sol ayakta veya parmaklarda ya hafif bir sızlama uyarını ya da krampolar şeklinde başlar. Uyarın, sol bacadan yukarıya, kaba etlere doğru yükselmeye devam eder. Ağır vakalarda ayakta ve tüm bacadaki felç söz konusudur.

Bacak derisinin büyük kısmında duyum kaybı olabilir. Kaba etlerdeki uyarın, omurgadan başa kadar hareket eder. Bazen şiddetli baş ağrıları (basınç varmış gibi) ortaya çıkabilir. Baştaki uzun süreli ve şiddetli basınç vakalarında, görme bozukluklarının eşlik ettiği optik sinir dejenerasyonu başlayabilir. Hafıza kaybı ve genel zihin dağınıklıkları vuku bulabilir.

Psikolojik semptomlar şizofreniyeye benzer. Söz konusu benzerlik sebebiyle, bu durumdaki kişilere hemen şizofreni teşhisi konabilir ve, ya akıl hastanesine gönderilir ya da çok ağır ve gereksiz tedaviye tâbi tutulur. Ne gariptir ki, kendisinde tabiatın tekâmül süreçlerinin daha hızlı bir şekilde işlemeye başladığı ve insan ırkının gelişmiş mutantları

olarak mütalâa edilebilecek şahıslar, "normal" emsalleri tarafından normal altı kabul edilerek akıl hastanesine kapatılıyorlar.

Psikiyatrist dostlarımla olan müzakerelerime dayanarak şu tahmini yapmaya cüret ediyorum ki, bu süreç kişinin inanmak istediği kadar egzotik ve nadir değil, tam tersine, muhtemelen akıl hastanesindeki tüm şizofrenlerin yüzde 25-30'u (ne büyük bir insan potansiyeli israf!) bu kategoriye aittir. Temennim odur ki, burada sunulan bilgi yavaş yavaş açık zihinli doktor ve psikiyatristlere ulaşsın; tarif edilen sendrom (belirtilerin bütünü), daha geniş çevrelerce bilindikçe bu semptomlarla uğraşacak travmatik olmayan yöntemler, ilerlemekte olan tekâmüsel süreçleri durdurmak yerine yavaşlatan ve hızını kontrol eden, böylelikle "hastalının" emniyetle, makul bir hızla gelişmelerini ve de günlük ortamlarında normal bir şekilde fonksiyon görmelerini sağlayan yöntemler geliştirilsin.

KUNDALİNİ GİZEMİ

Yukarıda anlatılanlar, yani bilgi eksikliği, meditasyona ya da mutut yaşama çok tehlikeli bir görünüm veriyor. Herhangi bir kişiden Batı tıbbının nasıl başa çıkacağını bilmediği esrarengiz semptomlar gösterebilir. Sizi temin ederim ki, insanların çok kü-

çük bir yüzdesi bu şekilde menfi yönde etkilenir ve ayrıca bu durum telâfisi vardır. Dahası bu semptomlar spiritüel gelişimle alâkalıdır. O hâlde yapılacak en akıllıca şey, bu konularla ilgili literatüre müracaat etmek ve de başka zaman ve kültürlerde vuku bulan benzer olaylara ilişkin açıklamalar bulup bulamayacağımızıza bakmaktır.

Yoga literatüründe kundalininin, "omurganın en aşağısında bir yılın gibi halka halka kıvrılmış bir enerji" olduğunu söylenmektedir. Bu enerji "uyandı" zaman omurgaya (bel kemiğine) girer, omurga boyunca yükselir ve tecrübeyi yaşayan kişi tarafından parlak bir yılın şeklinde görülür ya da algılanır. Bu, başın iç tarafına yükselince, parlak çubuk başın üst kısmına nüfuz eder, yani çubuk şeklindeki enerji demeti kafatasından geçip yukarıya doğru yansıtılmış gibi görünür. İşte bu hâl vuku bulunduğu zaman, o kişinin "aydınlandığı" söylenir. Sonuçta, böyle bir kimse yüksek seviyede sezgili biri olur ve de durugörü, duruşiti ya da şifacılık gibi bazı psişik güçleri ortaya çıkar. Bununla beraber, bazen aydınlanma gelmekte gecikebilir ve çabalarına karşılık kişide ortaya çıkan tek şey yıllar süren baş ağrıları olur.

Yoga kitapları ayrıca beden içerisinde çeşitli noktaları (7 adet olarak) göstermektedir. Bunlar, kendi tabirleriyle şakralar (*) ya da enerji merkezleridir. Bu merkezler yükselen kundalini enerjisi tarafından "canlandırılabilir" ya da enerjilenebilirler. Bu hâl vuku bulunduğu zaman, merkezler kozmik enerjiyi bedene alan ve dağıtan bir faaliyet gösterirler. Sözü geçen şakralar, ana sinir pleksüslerine yakın bir yerdedirler ve aşağı yukarı iç salgı

(*) Bkz. *Ruh ve Madde Yayınları ŞAKRALAR ve Yoga Bilimi*

bezlerine (endokrin sistem) tekâbül ederler. Bu merkezler enerjilendiği zaman, iç salgı bezlerini ve de onlar aracılığıyla davranışlarımızı ve fiziksel fonksiyonlarımızı etkilerler. Bütün bunların Batı fizyolojisi ya da tıbbi açınsından kesinlikle hiçbir anlamı yoktur. Ancak beğensek de, beğenmesek de biraz önce bahsettiğimiz kundaliniyle ilgili rahatsızlıklar mevcuttur ve Batılı insanda ortaya çıkan semptomlar (belirtiler, arazlar), egzotik ve inanılmayan kundalininin sebep olduğu semptomlara tekâbül etmektedir.

Bir şekilde bu, akupunkturun durumuna benziyor. Batı bilimi hâlâ bu işin nasıl olduğu konusunda şaşkınlık içerisinde bulunsa bile, o egzotik akupunktur kendisini Batıda kanıtlamıştır ve iş görmektedir. Tabii ki, kabahat akupunkturda değil, kendi realite modellerimizdedir. Yani, bakış açımızın çok dar olması sebebiyle, bir anlam çıkaracak şekilde bu sisteme bakmakta yetersiz kalıyoruz. O hâlde, kundalininin (ve akupunkturun) bu "acayip" çalışmasına, bize bir anlam ifade edecek şekilde bakmamızı sağlayacak modellere acilen ihtiyacımız vardır. İşte, bundan sonraki satırlarda yapmaya çalışacağımız şey de bu olacaktır.

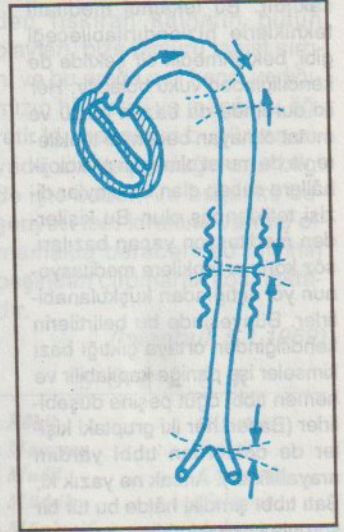
GELİŞEN DUYUMSAL-MOTOR KORTEKS SENDROMU

Bu uzun ve tımturaklı başlık söz konusu belirtiler bütününü (sendromu) tarif etmek için kullanılır. Öyle görünüyor ki, bu sendrom, daha önce açıklanan semptomlar dizisine yakalanan (ve böylece ezoterik kundaliniyi Batı fizyolojisine sunan) kimselerin müşahade edilen tecrübelerine karşılık düşmektedir.

Biyomedikal mühendislik eğitimine sahip olma sıfatıyla, değişik şuur hâllerinin bedenin fizyolojik hâlleri üzerindeki değişikliklerini ölçmeye çalıştım (Kalp-aort sisteminin nasıl rezonansa girdiğini ve de bunun nasıl ritmik, ahenkli bir şekilde bedenin hareketine yol açtığını). Kundalini mekanizmasını açıklamak üzere taraftımdan geliştirilen fizyolojik bir modelin oldukça teknik bir tarifi, Lee Sannella'nın **Kundalini-Psychosis or Transcendence** (Kundalini-Psikoz veya Aşkınlık) adlı kitabında (*) bulunabilir.

Tekrar belirtmeliyim ki, bir model sadece bir modeldir ve kundalini "sendromu"nun sadece mekanik-fizyolojik kısmını tarif etmektedir. Kundalini, gezegensel ve spiritüel kuvvetlerin rol oynadığı çok daha geniş bir kavramdır. Yine de, bu sınırlı model bile yararlı bir araçtır, zira tıp mesleğine, şimdiye kadar hiç tarif edilmemiş bir sendroma ilişkin makul ve iş gören bir kavram sunmaktadır.

Model, semptomların sırasını tarif eder ve böylelikle dokto-

(*) Henry S. Dakin, Publ., 3101 Washington St., San Francisco, Cal. 94115, 1976.

ra, bunu, hastanın tanımladığı semptomlarla karşılaştırma yapma imkânı sağlar. Şayet önceki semptomlar modele uyuyorsa, o takdirde gelecek semptomlar da doğru olarak önceden kestirilebilir.

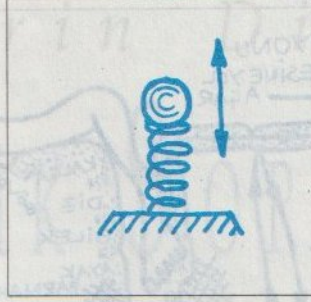
KUNDALİNİ: EN BÜYÜK STRES BOŞALTMA MEKANİZMASI

"Fizyo-kundalini" diyebileceğimiz bu model, kundalininin sadece fizyolojik kısmıyla ilgili olduğundan, onu bir uyaran (stimulus) olarak tanımlar. Bu uyaran, beynin iki yarıküresi arasındaki yarığın altından başlayarak iki yarıkürenin duymusal korteksi (sensory cortex) boyunca yayılır. Duymusal ya da motor kortekslerindeki noktalar, bedendeki noktalara tekâbül eder. Örneğin kortekste dizi temsil eden nokta elektriksel ya da mekanik olarak uyarıldığında kişi, dizinde bir uyaran hisseder ve bu uyarana beynin sunî olarak uyarılmasının sebep olduğunu hiçbir şekilde anlayamaz.

Kortekste noktaların diziliş şekline "cüce" ya da "küçük adam" denir, çünkü eğer kortekste ki noktaların ilişkisine göre beden kısımlarının bir resmi çizilirse, ortaya "deforme bir insan şekli" çıkar (Şek.A). Hem duymusal, hem de motor korteksler, bu noktalara ilişkin yaklaşık aynı düzene sahiptir.

Duyumsal ve motor kortekslerdeki noktaların dizilişinin, kundalininin beden içinde izlediği yola yakından tekâbül ettiğini göstermeye çalışıyorum. Bu yol ezoterik literatürde tarif edilmiştir. Ayrıca yazının sonunda yaşanmış örnekler aktaracağım.

Korteks boyunca ilerleyen böyle bir uyarının sebebinin, beyin boşluklarındaki (cerebral ventricles) akustik duran dalgalar

olduğu varsayılmaktadır. Bu duran dalgalar kalp sesleriyle tetiklenirler ve boşlukların duvarlarında titreşim meydana getirirler. Beyindeki bu boşluklar sıvı ile doludur. Şekil B'de noktalı alanlar üçüncü ve yan boşlukların konumunu, taralı kısımlar ise beynin duymusal ve motor kortekslerini göstermektedir. Şekil A'da beynin, Şekil B'deki A-B çizgisi boyunca kesiti görülmektedir. Boşluklarda meydana gelen titreşimler iki yarıküre arasındaki yarığı saran korteksin gri maddesine iletilir (Şek. A). Bu titreşimler korteksi uyarır ve sonunda "polarize" eder; öyle ki korteks sinyali ayak parmaklarından başlayıp yukarı doğru, "cüce" boyunca iletir. Bu, Şekil A'da kapalı bir halka oluşturan oklu çizgilerle gösterilmiştir. Bu davranış, beynin bir sinyale normal olarak davranış şekline (biri kortekse yükselen, diğeri oradan alçalan iki çizgiyle gösterilmiştir) ters bir yoldur. Normal sinyal kortekse dik açılarla girer.

Kundalini semptomları beyin yarıkürelerinde bir çevrimi tamamlayanların tarif ettikleri sevinç hâlleri, bir "akım"ın duymusal kortekste dolaşması sonucunda beyindeki haz merkezlerinin kendi kendine uyarılması şeklinde açıklanabilir. Şekil A her iki yarıkürede "akım" çevirim yolunda, "cüce adam"ın ayak parmaklarının hemen altındaki haz merkezlerinin yerini göstermektedir. Dolaşan uyarım "akım"ları-

nın hareketi yüzünden beden hareketi ortaya çıktığında, duymusal kortekste komşu motor korteks arasında "hat karışması" olduğunu kabul etmemiz gerekir (Şek. B).

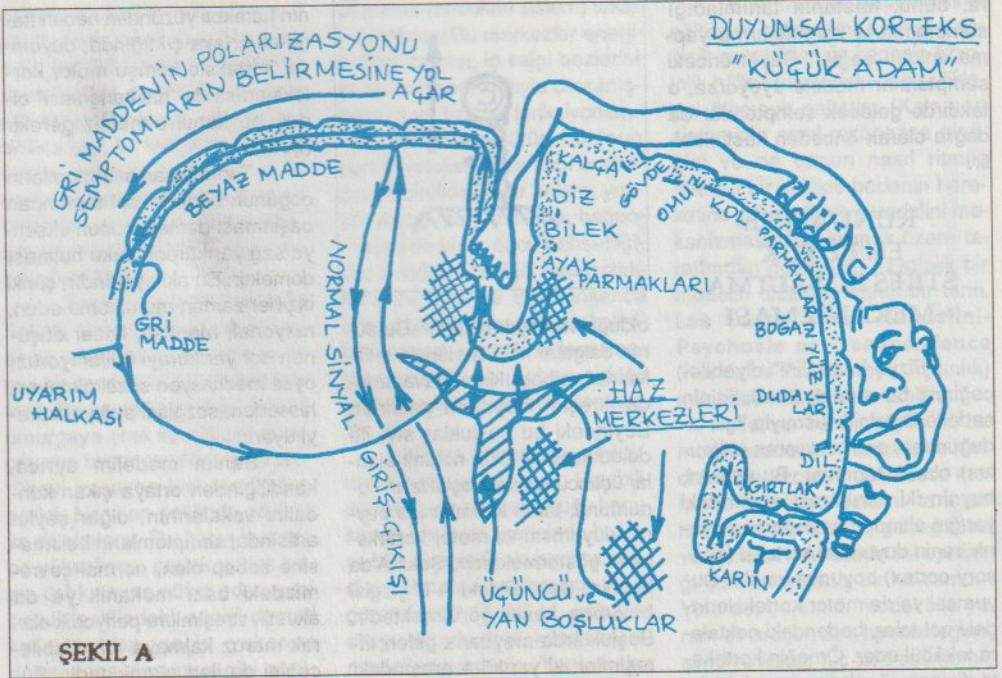
Tanımlanan semptomların çoğunun bedeninin sol tarafından başlaması demek, bunun ekseriya sağ yarıkürede vuku bulması demektir. Bu akla yakındır, çünkü biz her zaman muhakeme eden, rasyonel, mantıklı, lineer düşünen sol yarıküreyi kullanıyoruz; oysa meditasyon sözel olmayan, hissedilen, sezgisel sağ yarıküreyi uyarır.

Benim modelim ayrıca, kendiliğinden ortaya çıkan kundalini vakalarının, diğer şeyler arasında, semptomların belirmesine sebep olan, normal çevremizdeki bazı mekanik ya da akustik titreşimlere periyodik olarak maruz kalmaya atfedilebileceğini de ileri sürmektedir. Bu, baş etrafında nabız gibi atan bir manyetik alan kullanan bir biyofeedback tekniğiyle gösterilir. İnsanlar uzun zaman 4 ya da 7 Hz. civarında frekanslara maruz kalabilir; bu, süspansiyonu ve koluk düzeni bu değerden titreşim üreten bir arabayı uzun süre kullanma sırasında ortaya çıkabilir ya da örneğin havalandırma borusunun çıkardığı bu frekanslara uzun süre maruz kalınabilir.

Bu titreşimlerin biriken etkisi, özellikle hassas bir sinir sistemi olan kişilerde kendiliğinden bir fizyokundalini sürecini tetikleyebilir.

Şu hususu vurgulamak istiyorum ki, kişi sağlıklı, gevşek ve genel olarak psikolojik streslerden uzakta, bu semptomlar fark edilmeden geçer. Sadece uyanan kundalininin bedendeki stres bölgelerine ulaşması, söz konusu semptomları rahatsız edici hâle sokar. Bedenin belli bölgelerindeki stresler gidene kadar semptomlar sürer. Bu du-

(Devam Ececek)

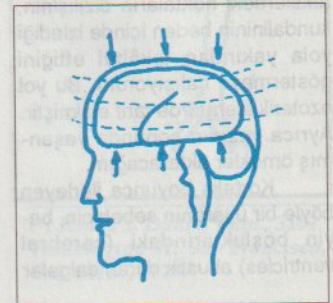
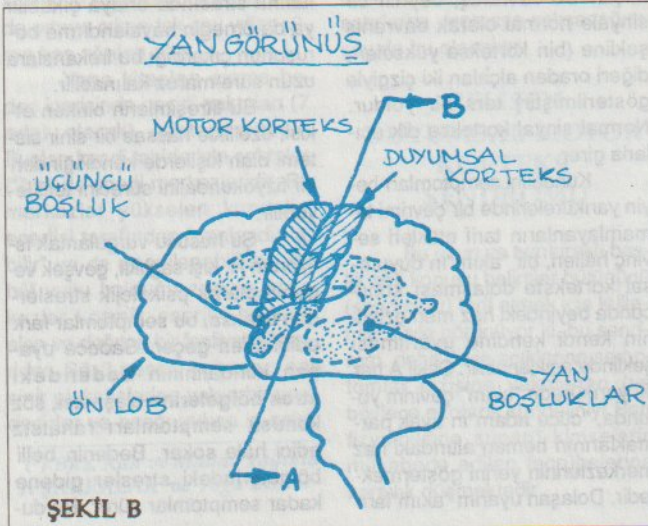

rumda genellikle bölgesel ağrılar görülür. Bu vuku bulduğunda kundalini, yolunda bulunan bir sonraki stres noktasına ulaşana kadar hareket eder. Semptomların ağırlığı daima karşılaşılan stres derecesiyle orantılıdır. Kundalini yolunu tamamlayınca

beden, köklü streslerden kurtulur. Beden kortekse yansıdığından, beynin de streslerden sıyrıldığını söyleyebiliriz. Böylelikle kundalini büyük bir stresten arınma sistemi olmaktadır. Artık bedende stres birikimine izin vermez. Devre bir kez düzgün ola-

rak çalışmaya başlayınca, stresler biriktikleri hızda sistemden atılacaktır, öyle ki, sabit stres birikimi imkânsız olacaktır.

Bazı epilepsi tiplerinde, kundalinininkine ters yönde bir sürecin mevcudiyeti ilginçtir. Bir epileptikte önce dudak bölgesi sonra yüz etkilenebilir; sonunda semptomlar aşağı doğru, boyna, omuzlara, kollara, en son bacaklara yayılabilir. Bu nedenle kundalininin bazı epilepsi tiplerinin doğal devası olduğu görülmektedir. Meditasyon, bu hastalıkta makul bir tedavi olabilir.

(Devam Edecek)

Gençlerin Dilinden GENÇLİK SORUNLARI

Bir grup gence "Sorunlarımız nedir?" diye sorduk. Aldığımız cevaplar yarınların uyanık şuurlara teslim edileceğini müjdeliyordu. Çünkü bu gençler ekmek, su değil; vicdanen özgür olmak, yollarını kendi iradeleriyle seçmek ve kendilerini tanımak istiyorlar. Ülkemizdeki Yeni Çağ'ın kurucuları, o BİLGİ'nin genç neferleri sorunlarının kaynağını görmekle, onları yarı yarıya çözmüş durumda. Gelin, sözü gençlere bırakalım...

Buket MARTİ (18)

"En önemli sorun, biz gençler kendimizi tanımıyoruz. İnanıyorum ki, kendimizi ne kadar iyi tanırsak, sorunlarımız da o derece azalacaktır."

Alev ARDA (22)

"Bu önemli geçiş devresinde genç, kendini tanımalı, hayatın amacını kavramaya çalışmalıdır."

Selim YILMAZ (22)

"Sorunlarımız şunlardır: Mekanik düşünen insanların kendi tecrübelerine dayanarak gençliği yönlendirmeye çalışmaları, düşüncelerimize önem verilmemesi, toplum önceden belirlenmiş birtakım katı kurallarının dışına çıkamama düşüncesi... Gençlerin bu otomatizmadan bir an için olsun sıyrılıp gözlerini açmaya çalışması ve soru sormaya başlaması dahi tepkilere yol açıyor. Bu durum, gencin sorunlarını ve aynı oranda sorumluluklarını ağırlaştırıyor."

Bilgi Çağının gençleri, ana babalarının ve toplumun açtığı yolda yürümek ve onların bir kopyası olmak istemiyor. Yeni nesil kendi vicdan özgürlüğüne göre hareket etmek, üzerine sorumluluk almak ve kendini gerçekleştirmek istiyor.

Yaşar GÖKDEMİR (25)

"Genç olmanın zorluğu; büyükler tarafından anlaşılammamak, yanlış değeriendirilmek ve konuşurullmmak... Ayrıca kendi kararlarımızı kendimiz veremiyoruz ve bazı sistemlere zoraki uyum sağlamaya zorlanıyoruz."

Ömer Seyit HASTAOĞLU (19)

"Sorum şu: Bir yandan özgürce kendi kendimizin yöneticisi olarak yaşamak, diğeri yandan topluma ve diğeri insanlara karşı sorumluluklarımız..."

Şeyda ÇATAKLI (19)

"Günümüzde genç olmanın en büyük sorunu bence standartlaştırılmaktır. Gençler, kendi benlikleri ve yapmak istedikleriyle özgür bırakılmak yerine, toplumun ve ailenin belirlediği birtakım çerçevelerin içinde sınırlandırılıyor. Hiçbir genç gerçekten yaşamak istediği hayatı yaşayamıyor. Dahası, gençler bir süre sonra, toplumun iyi ve doğru olarak kabul ettiği olguları, kendilerinin iyi ve doğru olarak görmeye başlıyorlar. Ne yazık ki, bunun sonucunda, kendisine ait fazla fikri olmayan, son derece sıradan ve amaçsız insanlar topluluğu olmaktan öteye gidemiyorlar. Bu ise gelişimi önüyor; insan, düşünce tembeli olup çıkıyor. Ve sonunda standartlaşarak robotlar gibi mekanize bir hayat sürmeye başlıyor ve kimliksiz birer objeye dönüşüyor; ve insan olmanın hiçbir anlamı kalmıyor."

Adem SARAÇOĞLU (20)

"Genç insan, seçimlerinde, çevresi ve kendisi arasında bocalamaktadır; çevresi onun için bir sorundur. Gençlik kendini ifade edememektedir."

Gülderen ELVE (21)

"Gençler, kendi varlıklarının farkında olma arayışı içinde; kendilerini bilmek, tanımak istiyorlar."

Erkan Hakan ERASLAN (24)

"Bence gençliğin en önemli sorunu, yolunu bulamamış olmasıdır. Gençliğin gerçekten doğruyu gösterecek birilerine ihtiyacı var."

Volkan ÖZÜNAL (28)

"Gençlerin en büyük sorunu kendini bilme ve kendini tanıma konusunda çok az bilgi ve çaba içerisinde olmasıdır."

Dilek MARTİ (22)

"Bence gençliğin en büyük sorunu kendini tanıyamaması, güvensizlik ve sevgisizlik içinde olması. Etrafındaki her şeyin çıkar için kullanıldığını görüyor. Kendi fikirleri ciddiye alınmıyor. Bunun dışında gençler hayatlarının amacının ne olduğunu bilmiyor. Ama ben Derneğindeki seminere katıldığım için şanslıyım, artık hayatımın bir tesadüf olmadığını ve nasıl yaşamam gerektiğini az çok anlamaya başlıyorum."

Songül TEKSÖZ (22)

"Bence gençlerin en önemli sorunu, ebeveynleri-

nin ve toplumun baskısıyla düşüncelerinin sınırlandırılması ve özgürce uygulama yapamamalarıdır..."

Bahri BİLGİÇ (26)

"Sorum, ailenin çocuklarını yönlendirmek istemesi..."

Serhan BIYIKLIOĞLU (18)

"Gençliğin sorunları ailenin ve toplumun baskılarından kaynaklanıyor."

Serkan ORSOY (18)

"Kelimenin tam mânâsıyla bir kuşak çatışması var. Büyükler kendileri gençken neler yapmışlarsa, şimdi bizim de aynı kalıba bürünmemizi istiyorlar. Bu kalıp, en basit maddi faaliyetlerimizi bile kapsıyor: 'Efendim, öyle saçma şeyler giyilmezmiş, insanın kişiliğini kıyafeti belirlemiş. Dinlediğimiz müzikler kafa ağrıtıcı ve şiddet dolu olduğundan, insanı kötü yollara sevk edermiş.' Sevgimize bile karışıyorlar. Halbuki bu dünyaya sevgi dünyası; insanları sevmesini öğrenmedikten sonra niçin yaşayalım bu dünyada?"

Yaptığımız her hareket, doğru da olsa suç oluyor. Bizim günahımız genç olmamız ve gençliği yaşamak istememiz. Dört duvar arasında elleri kolları bağlı yaşanmaz; bizi kısıtlayan gardiyanlardan kendimizi kurtarıp dış dünyaya açılmak istiyoruz.

Büyüklerden isteğimiz; öğüt versinler, ama kısıtlamasınlar. Bıraksınlar, eğrinin eğri, doğrunun da doğru olduğuna biz karar verelim."

GÜlnaz RİZELİ (26)

"Sorum aileyle gençler arasında kuşak çatışması, yani ebeveynlerin gençleri anlayamamaları. Gencin, toplumun doğru kabul ettiği bir eğitim sistemini benimsemeye zorunlu kılınması."

Altay İltan AKTÜRK (20)

"Kendi istediğimiz ha-

yattan çok, toplumun (özellikle ailenin) bize empoze etmeye çalıştığı hayatı yaşamak."

Nihan AYBAR (20)

"Gerçekten 'günah' diye bir kavram varsa, o da insanın kişisel hak ve özgürlüklerini engellemektir ki, bu,

gençlere yapılmaktadır. Gençlerin düşüncelerini uygulama ve seçtikleri yaşam biçimleri sürdürme fırsatı tanınmamakta, kendini tanımları engellenmektedir."

YENİ ÇAĞIN YENİ BİLGİSİ Baştarafı S.4'de

olarak geçer. Bunların hepsi aynı mânâyı ifade eder. Demek ki, kutsal kitapların hepsi insanları kıyamete hazırlayan kitaplardır.

Kıyam; doğrulmak, şursal olarak yükselmek, bulunduğu realitenin üstüne çıkmak, bilgi ve anlayışını arttırmak, bütün davranış ve değer yargılarını yeniden gözden geçirmek ve yeniden harekete geçmek demektir. Bütün ruhsal ekollerin, dinlerin, felsefelerin ve meta-bilimin amacı aslında insanları kıyamete hazırlamaktır. Bizler de bunu yapıyoruz. İnsanları belli bir anlayışa getirebilmek için, ruhsal bir macerası bulunduğunu, dünyaya gelişinin bir maksadı olduğunu, nereden gelip nereye

gittiğini, yapmış olduğu eylemle kendisinden istenen arasındaki farkların neler olabileceğini anlatmaya çalışıyoruz.

ÇOK ZORLANACAĞIZ

Şu sıralarda Dünya Okulu'nun bütün imkânları zorlanıyor. Yani sanki bir jeneratörden alınabilecek enerjinin azamîsi alınmaya çalışılıyor. Bütün insanlığın üzerinde müthiş bir baskı vardır. Bu baskı, görünmeyen bir etkiden kaynaklanır. Bu etki, dünyadaki huzursuzluk ve dengesizlik şeklinde ortaya çıkmaktadır. Yani bir bakıma, dünyadaki bütün olumsuz tutumlardan bizzat insanlık sorumlu değildir. İnsanların zor-

la itildikleri bazı mizansenler vardır ve biz bu icapları yaşamak mecburiyetinde kalırız. Çünkü kendi özgür irademizle bu yolu seçmiş, bu Okul'a girmişizdir. Dolayısıyla önümüze çıkarılan her şeyi yapmak zorundayız. İçinde bulunduğu devrede her varlık ve eşya kendi işlevini sonuna kadar yerine getirmek için aşırı bir çaba içinde bulunuyoruz. Tabii ki bunlar üstü açılmadık bir şey kalmayınca kadar, tüm gizli ve saklı olan şeyler ortaya çıkıncaya kadar devam edecektir.

Bu yazı M.T.İ.A. Derneği Başkanı Ergün ARIKDAL'ın 17 Kasım 1991 tarihinde yapılan paneldeki konuşmalarından derlenmiştir

ÇIKIYOR

S. GERÇEKSEVER

DOĞMAMIŞ
ÇOCUKLA
KONUŞMALAR

D.T. SUZUKI

HİRİSTİYANLIK
ve BUDİZM'DE
MİSTİK YAŞAM
Batı'nın ve
Doğu'nun Yolu

B. RUHSELMAN

ALLAH
(3.Baskı)

D. M. BAKER

PRATİK
ASTRAL
SEYAHAT
TEKNİKLERİ
(2. Baskı)

Eski Hayatlarını Hatırlayanlar

Değerli okuyucularımız, Ruh ve Madde tekrardoğuş araştırma ekibi olarak, bu yazımızda sizlerle yurdumuzun güney illerimizden birine, Antakya'ya kadar uzanmak istiyoruz. Gezimizin amacı tekrardoğuş araştırmasıdır.

1991 araştırma etkinliklerimizi, eski yaşamlarını anımsayan kardeşlerimizle noktalayalım dedik ve 1991'in Aralık ayında binlerce tekrardoğuş vakaı incelemesine birkaç tane örnek de biz ekledik. Bu incelememize konu olan vakalar: Antakya ilimize bağılı Samandağ ilçesi ve köylerinden çıktı.

Samandağ; en güneydeki ilimiz Antakya'nın 22 km. güney batısında, Akdeniz kıyısında, yemyeşil portakal bahçeleri içinde, yaklaşık 30.000 nüfuslu şirin bir ilçemiz. Bu beldemizin Akdeniz iklimine özgü, sıcakkanlı insanların pek çoğu tekrardoğuşu doğal bir hayat felsefesi olarak kabullenmiş vaziyettedir. Bir hayat tamamladıktan sonra tekrar dünyaya geliş, bir uykudan uyanış ya da rüya görmek kadar doğal karşılayan bu insanların sadece üçünü sizlere tanıtabileceğiz. İlerleyen satırlarımızda kendileriyle teker teker tanışacağınız bu vatandaşlarımızla yaptığımız bu inceleme, kuşkusuz bir ön çalışmadır. Olayın öteki ayrıntılarını ve temellerini ortaya çıkaracak bir ya da iki çalışmaya daha gerek vardır. Şartların uygunluğu ölçüsünde bu çalışmalarımızı ilerideki zamanlara bırakarak, olay hakkında genel bir bilgi vermek amacıyla bu ön çalışmamızı sizlerle paylaşıyoruz.

TEKRARDOĞUŞ VAKASI - 1 (ALİ KARA)

Birinci vaka kahramanımız Ali Kara'yı, Antakya'ya bağılı Samandağ ilçesinin Meydan Köy'ünde bulduk. Evleri, köyün Akdeniz'e bakan yamacında, portakal bahçesi içindeydi. Kendilerini ziyaret ettiğimiz gün babası rahatsız olmasına rağmen bizi nezaketle kabul etti ve sorularımızın bir kıs-

mını bu durumda yanıtlamaya çalıştı. Çünkü kendisi, oğlunun eski bir yaşama ilgili iddialarını kendi çapında araştırmış ve doğruluğuna kani olmuştu.

Halen (Aralık'91 itibarıyla) 19 yaşında olan Ali Kara'nın bundan önceki yaşamı Suriye'de geçmiş, orada yine genç yaşlarda kendi kullandığı traktörünün altında can vererek o yaşamını sona erdirmiş ve çok kısa bir süre sonra, kendi ifade-
sıyla "...hastanede gözlerini

kapayıp, Türkiye'de (Meydan Köy) şimdiki annesinin yanında gözlerini açarak" tekrar doğmuş bulunmaktadır.

Dolayısıyla yaptığımız soruşturmada kendisinin spatyom (ahiret) anılarına rastlayamadık.

Ali Kara şimdiki ailesinin çocukları olarak tekrar doğduktan sonra, ilk sözleri; kendisinin onların çocukları olmayışıyla ilgiliydi. Küçük Ali, Suriye taraflarını göstererek, ısrarla

*Ali KARA,
arkadaşımız Selman GERÇEKSEVER'in
sorularını yanıtlıyor.*

bunları söylüyordu. Babası Malik Kara o günlerle ilgili anılarını şöyle anlatıyor.

"..Daha dili açılmadan anasına, 'Sen benim anam değilsin. Benim anam babam...' bir eliyle Suriye tarafını işaret ederek, bir şeyler söylemeye çalışıyordu. Yaşı ilerlemeye başladıkça daha çok ayrıntı vermeye başladı: 'Benim Suriye'de bir traktörüm vardı. Yanımda amcamoğlu Süleyman vardı. Traktör devrildi, öldüm...' gibi. Eski babasının adının Biler Risler olduğunu, anasının adını da söylüyordu. Yanılmıyorsam Müine gibi bir şey. İki tane de bacası varmış. Birisi ilâçtan ölmüş. Herhalde yanlış kullanmadan dolayı... Traktör altında kalarak öldükten sonra, kolundaki saatini anası almış. Traktör kazasından sonra kendisini 'misteşe'ye götürmüşler. Bunun ne olduğunu biz de sonradan öğrendik: Hasta-

nemiş. İlk söyleişini ve anlamını o zamanlar Ali'den öğrenmiştik. Hastanede ayağının sarıldığını, karyolaya uzandığını ve uyduğunu, ama gözlerini açtıktan sonra kendisini bizim hanımın yanında bulduğunu anlatmıştı. Aylarca ısrarlı tanımlarının ardı ar-

kası kesilmiyordu. Nihayet, kalkıp Suriye'ye gitmeye ve belirtilen şahısları bulmaya karar verdim. Hiç de zor olmadı. Ali'nin anlatmaya çalıştığı yerler ve şahısların hepsi gerçektir. Eski yaşamındaki babasına kadar hepsini buldum. Ali'nin anlattıklarını aynen doğruladılar. Ali'nin sözünü ettiği 'saat olayı' da aynen onun anlattığı gibiydi. Bunu eski babası doğruladı."

Bu yaşamında Ali Kara'nın kolaylıkla yaptığı işlerden birisi sürücülük. Halen elektrik teknisyeni olmasına rağmen, sürücülükle son derece ilgili... İlk araba kullanışı altı yaşında olmuş. Sanki yıllarca şoförlük yapmış gibi, direksiyonun başına geçer geçmez, koskoca makineyi hareket ettirmiş, hiçbir yere çarptırmadan. Tekrardoğuştan başka bir şeyle açıklanamayan bu durum hakkında bakın kahramanımız neler anlattı:

"Hiç bana öğretme-

*Malik KARA, hasta yatağında,
oğlu Ali KARA'nın geçmiş yaşam
anılarını naklediyor.*

den traktör üzerine çıkardılar kullandım. Eski hayatımı düşünüyorum. Bu konuda sanki hiçbir şey unutmamışım. Onu düşünerek kullandım. Eski hayatımızda öğrendiklerimizin bir kısmı bu hayatımıza geçiyor."

Eski yaşam anılarıyla tekrardan doğanlar genellikle ölümden hiç korkmamaktadırlar; Ali Kara da böyleydi. Onun için ölüm, yine kendi ifadesiyle, **"..Sanki bir yerde gözlerini kapayıp, uyuyakalmak. Bir süre sonra başka bir yerde uyanmak..."** kadar basit ve rüya görmek kadar doğal. Ölüm ve ölüm korkusunu sorduğumuz zaman **"Ruh ve Madde"** mikrofonuna şunları söylemişti Ali Kara:

"Ölümden korkulması gerek. Ölüm çok iyi bir şey. Ben Suriye'de öldüğüm zaman, sanki orada uyudum, burada gözlerimi açtım."

Soru: Eski yaşamınla şimdiki yaşamın arasında bir ahiret durumu vs. hatırlıyormusun?

"Hayır, öyle bir şey hatırlamıyorum."

Soru: Demek ki senin tekrardoğuşun hemen oldu, öyle mi?

"Herhalde... Bilmiyorum. Sadece, orada uykuya dalmıştım. Burada gözlerimi açtım.. O kadar."

Soru: Demek ki ölüm bu kadar doğal...

"Ama gerçekten bir tek şey çok zoruma gitti: Bir hayatta yetişip, büyüyörsünüz. Bir sonraki hayatta tekrar bebeklikten başlıyorsunuz... Orada uykuya daldığım zaman büyüktüm."

Ali KARA, önceki hayatını bu traktörün altında kalarak yitirdi. Direksiyon başında, Şimdiki Ali KARA'nın bundan önceki yaşamında kullandığı câbir adlı bedenini görüyorsunuz.

Burada gözlerimi açtıktan sonra küçük bir bebektim. Bu durum zoruma gitmişti ilk zamanlarda, ama zamanla alıştım."

Kendileriyle olan söyleşimizin ilerleyen dakikalarında Ali Kara, bize Suriye'de geçen bundan önceki yaşayışla ilgili bir resim de göstermişti: Bu, altında kalarak, Suriye'de kullandığı bedeninden ayrılmasına neden olan traktörün resmiydi. Bu resimde direksiyon başında, şimdiki Ali Kara'nın bundan önceki yaşamında kullandığı bedenini görüyoruz. O zamanki adı, **"Câbir"**miş. Yanındaki şahıslar, amcaoğlu Süleyman ile, arkadaşı Süleyman. Babasının ifadesine göre, amcaoğlu Süleyman halen Suriye'de ve hayattadır.

Ali Kara'nın bize de yanılmaktan çekinmediği en büyük emellerinden birisi; bir gün muhakkak o topraklara gidip, eski yaşamını birlikte ge-

çirdiği insanları görmek, onları başka bir beden içinde kucaklamak. Özellikle amcaoğlu Süleyman'ı çok özlemiş. Babası da oğlunun bu isteğini doğal karşılıyordu ve ilk fırsatta birlikte tekrardan Suriye'ye gideceğini söylüyordu. Baba Kara, oğlunun eski yaşamının geçtiği yerleri biliyor. Ama Suriye'ye giderlerse, oraları bulmakta hiç yardım etmeyecekmiş. **"Ali'yi önden salacağım. Bulsun bakalım İddia ettiği yerleri."** diyordu.

Bu arzularının gerçekleşmesi dileğiyle yanlarından ayrıldık. Elimizdeki programa göre, görüşeceğimiz ikinci şahıs Samandağ ilçe merkezinde bulunuyordu. Meydan Köy'ün, portakal bahçeleri arasından kıvrıla kıvrıla ilerleyen çamurlu, inişli çıkışlı yolu, oradan da Samandağ'ın merkezine çıkarmıştı.

(Devam edecek)

Değişimden Yana Olmak

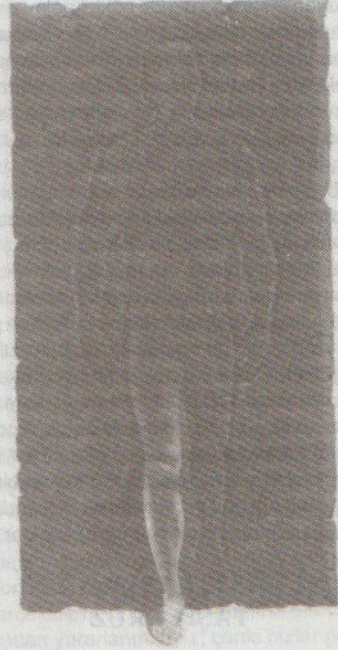
Ayhan TOLAYBENK

Değişmekten, farklı görünmekten, kendi bireyselliğini gözler önüne sermekten korkan insanlar arasında doğal davranmak, kendini sürekli yenilemek ya da "yaşına uygun olmayan" davranışlar içine girmek, kuşkusuz tepki görecektir. Çünkü insanın en büyük özelliklerinden biri, içinde yaşadığı, bulunduğu statükodan hoşlanmasidir. Kendine uygun gördüğü statik bir durumda yaşamını sürdürmekten hoşlanır. Bu gibi toplu bir baskı altındayken, bu yapının dışına çıkmaya çalışmak, bu görünmeyen duvarlardan birinde kendine bir delik açmaya çabalamak, harakiri yapmaya çalışmak gibi bir şey olsa gerek.

TOPLUMLARI İLERİYE ZORLAYANLAR

İnsanlık tarihi boyunca, bulunduğu dönemin geçerli görüşlerinden ya da teorilerinden farklı yaklaşımlarda bulunanlar, toplumun baskısını en yoğun bir biçimde üzerlerinde hissetmişlerdir. Bunların başında öncü fikirler ve kuramlar ortaya atan öğreti kurucuları ve bilim adamları gelmektedir. Kendi ruhsal realitesini çekinmeden, korkmadan ortaya koydukları, kendi bildikleri bilimsel doğruları savundukları için ölmeyi bile göze alanların örnekleri çoktur.

Ruhsal gerçekleri topluluklara sunan Yunanlı filozof Sokrat'ın, halka ahlâksız olarak yansıtıldığı için; Lincoln'un ve Martin Luther King'in zencilerle beyazlar arasındaki renk ayrımını ortadan kaldırmaya çalıştıkları için öldürüldüğünü biliyoruz. Yine Galile, yüzyıllardır süregelen inançlara üç yüz altmış derece ters düşen teorileri kanıtlatdığı için engizisyonun hışmına uğramıştı. Her peygamberin, içinden çıktığı toplum tarafından hep baskılarla dışlandığı, bu yüzden doğdukları yerleri terk etmeleri geleneksel bir olgudur.

Değişmek, başkalaşmak evrensel bir ilkedir; bu işleyişe bilerek katılmak şuurlanmaya götürür.

İşin ilgi çekici yanı şudur ki, bu öncü insanlar hep geleceği işaret ettikleri, yaşadıkları çağların hep ilerisinde oldukları için, henüz o düzeye erişmemiş insan toplulukları, onları da kendi düzeylerine çekmeye çalışmışlardır. Ölümlemlerinden sonra, ancak sonradan gelen toplumlar tarafından anlaşılan yol gösterici insanların durumu, dünya tarihinin en utanç verici görüntüleridir. Bizler için bugün birer kahraman olan insanlar, yaşadıkları zamanlarda yerden yere vuruluyor, hukuksal yaptırımlara maruz bırakılıyor, bedensel işkencelere uğratılıyor. Devirlerinde en büyük "dinsiz" olan peygamberler,

yine dönemlerinde "saçma" teoriler ileri süren bilim adamları, bugün bile birçok yerlerde insanlığın genel görünümünün çok ötesinde birer mücadele örneği sergilemiştir.

İNSANLIĞIN GERİSİNDEKİ GÖRÜŞLERE TEPKİLER BÜYÜYOR

Askerî gücün, dünya icabı olarak, geçerli olduğu ve hüküm sürdüğü çağlarda birer kahraman gibi ortada gezenler ise, günümüz insanlığının lânetlediği birer tip hâline gelmişlerdir. Tam donanımlı orduların verdiği güçle, askerî yönden savunmasız ülkelere ve o ülkelerde yaşayan sivil halka girişilen saldırılar bugün insanlığa hiç de çekici gelmemektedir. Artık ülkelerin ellerindeki süper güçler, başka ülkelere haklarını saldırmaları yetkisini kendilerine bağışlamaktadır. Hatta, insan haklarının biraz daha fazla korunduğu ülkelerde, "İnançlarına göre benim insan öldürmeye hakkım yok." diye dava açabilen askerler, bu davaları kazanabilmektedir.

Nice adsız kahramanların mücadelelerinden sonra, toplumlar, ortak bir dünya evi şuuruna varma aşamasının eşiğindedir. Bu eşikte, geçmişteki acı tecrübelerin ışığı altında, çevre kirliliğini önleme, soyu tükenmeye yüz tutmuş hayvanları koruma, silâhsızlanma, ekonomisi geride kalmış ülkelere para ve yiyecek yardımları gibi girişimlerde bulunulmaktadır. Gerçi bu tür ortak amaçlı atımlardan kendilerine, organize ya da kişisel olarak, pay çıkaranlar bulunabilmektedir. Hatta bu mücadelelere "moda" diye takılanlar da mevcut. Ama bu olayların, her insanın çok doğal olarak yerine getirmesi gereken bir karakter özelliği olacağı günler de gelecek ve kendi içlerindeki dengesizliklere el atmayı öğrenecekler.

ŞUUR SIÇRAYIŞLARINI YAŞIYORUZ

İnsanlık tarihindeki en büyük değişimleri göstergesi, bireylerin tek tek yaşadıkları, kendi içlerinden dış dünyaya tüm doğallıklarıyla, büyük bir samimiyetle yansıyan varlık sevgisinin her alandaki görüntülerinin somut bir biçimde tüm insanlar tarafından paylaşılmasıdır. Resim yarışmalarında henüz 4-5 yaşlarındaki çocukların, kendilerinde "yaşça" çok daha büyüklerinden daha hassas olarak doğa kirliliğine, yapısal çarpıklıklara, geri kalmış ülkelerde yiyecek bekleyen çocuklara, martıların sembolize ettiği özgürlüklere gösterdikleri ortak ilgi, belki saflığın, temizliğin sembolü olan çocukluk çağında olmalarından çok, sanırız, artık insan denen varlıkların bu bireysel şuura henüz küçük yaşlarda erişebilme liyakatine ulaşmış olmasındandır.

"Dini, imanı bir garip nesil" var ortada ve her tarafta kaynıyor. Anne babalara, "Biz gençliğimizde böyle miydik?"; din görevlilerine, "Gençlik elden gidiyor!" dedirten, sordukları sorularla büyüklerine terler döktürten, yaptıkları davranışlarla elli altmış yaşlarındaki insanlara örnek olabilen bir nesil.

Bu nesil, insanları çeşitli gerekçelerle sınırlandırarak birbirinden ayıran tüm dogmatik inançları ve başta dinler olmak üzere tüm katı kurumları dışlayabilmektedir. Tanrı'yla kendisi arasında hiçbir aracı kurumu kabul etmiyor. En belirgin özelliklerinden biri, başka insanları hatalarıyla birlikte kabul etmek, yani affedici olmaktır.

Doğayla bir bütün oluşturduklarının, aynı ortamı paylaştıklarının şuurunda ve bu şuurun sonucunda ortaya çıkan sorumluluklarının gereğini yerine getirme yükümlülüğünü hissedebilen insanların sayısı gittikçe artıyor. "Ben eğer üzerinde yaşadığım, ondan yararlandığım toprağı, denizi kirletirsem, doğanın bana artık bir yararının dokunamayacağı biliyorum. Öyleyse, bir yandan teknolojik gelişmelerde bulunurken, bir yandan da bu gelişmelerin doğaya herhangi bir zarar vermemesi için gerekli önlemleri almalıyım. Aradaki dengeyi korursam, kendimle ve doğayla daha barışık bir hâle geçerim." Bu düşünceleri hiçbir din ve felsefe, belirli şartlar eşliğinde insana veremez. İnsan, bu sezgi ve dürtüleri sadece kendi iç varlığından alır. İç varlığından, yani vicdanından aldığı uyarılara, dünyasal yaşamında gösterdiği uyum, onun, daha yüksek tesirler altında, her şeyle uyumunu sağlayacaktır. Çünkü vicdanının asıl isteği de budur.

ARAYIŞLARDA FİZİK VE METAFİZİK BİRARADA

Günümüzün yeni insanı, kendisiyle birlikte eşyayı, fiziği algılayan, ortada rastlantı ya da tesadüf denen bir olgunun söz konusu olmadığını, çünkü görünürdeki düzensizliklerin eninde sonunda bir düzenliliğe, bir uyumla kavuştuğunu görüyor. İleri teknolojinin ve bilimsel düzeyin verdiği olanaklarla fizik yasaları araştırırken, bu yasaların hep birbirini etkilediğini, hiçbir yasanın tek başına oluşup yaşamadığını, birbirleriyle sürekli etkileşim hâlinde bulunduğunu anlamaktadır. Bu düzensizlikler içindeki düzenliliği ortaya çıkarınca, bir tesadüfler zincirinin söz konusu olmaması gerektiğini, her şeyin amaçlı bir etkenin hizmetinde, bir etki-tepki bağlantısı içinde bir işlevi olduğunu doğal kabul etme eğilimi içine girmektedir.

Bireyselliğini ortaya koyma çabalarının sonucu oluşan sorulara cevap ararken, alışılmış yöntemlerin verdiği cevapların, kendi düşünsel tatmi-

ninde yetersiz kaldığını görünce de, "sıradışı" bazı arayışlara girmek zorunda kalıyor. "Eğer her şey belli yasalar ya da etkiler sonucunda ortaya çıkıyorsa, ben de belirli bir yapı oluşturduğuma göre, benim de belli yasalar (bilinsin ya da bilinmesin) çerçevesinde varlığım söz konusu olmalıdır. Doğumum ve ölümüm belirli deterministik (nedene dayalı) yasalara bağlı olarak oluşmalıdır. O hâlde, yaşam amacımı öğrenmem için bu yasaları, benim için bilinir duruma getirmeliyim. Bunun için mutlaka bir kaynakla, benim içimde ya da dışımda, ilişkiye geçmeliyim. Şu anda dış ortamımı denetleme aşamasındayım, ama insanlığa ve kendime olan yardımımı maksimum düzeye ulaştırmam için kendimin 'ne' olduğunu kavramalıyım. Bu amaçla, beni bu hedefe götürebilecek bilgileri, dünyasal her türlü zorluğu göze alarak elde etmeliyim."

Bu hedeflere yönelik olarak bireysel uygulamalar ön plâna geçmiş durumdadır. İnsanlar artık günümüzün metapsişik ve parapsikolojik araştırmalarından elde edilen bilgilerle, telepati, astral yolculuklar, medyumsal çalışmalar gibi uygulamaları, hiçbir mucizevi tanım eklemeyen gerçekleştirebilmektedir. Kendi içindeki gizli kalmış, ortaya çıkartılmayı bekleyen tanrısal kapasiteyi dışarı çıkarmak, onu insanlığın çıkarları için kullanıma sokma yolları, bugün insanın kendine güvenini sağlamaktadır.

İlham kaynaklı en geniş bireysel çalışmalar resim, heykel, edebiyat vb. sanatsal uğraşları örnek verebiliriz. Ve bunlar gündün güne de yayılmaktadır. Sanatçıların, eserlerini meydana getirebilmek için daha özgürce ortamlar aramalarına bir sanatçının bireyselliğinin hep en üst düzeylerde seyretmesi gerekliliğini göstermek mümkündür. Çünkü sanatçı kendi ruhsal yapısıyla ilişkiye geçip, esin kaynaklarından yüksek tesirli bilgiler almak ve bunları fiziğe serbestçe yansıtmak zorunda olan kimsedir. Biraz sıradışı yaşamaları, hep bu özelliklerinin görüntüleridir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi toplum içinde, toplum dışı davranışlar hep tepki çekmiştir ve çekecektir.

İNSAN, KENDİ RUHSALLIĞIYLA İLETİŞİME ÇABALİYOR

Şuursal alanda görülen değişiklikler sayesinde gezegenimiz uyanış dönemini yaşamaya uzun zaman önce başladı. Bireyler, dışsal empozisyonlardan ziyade, kendi içsel empozisyonları sonucu mikroevren ve makroevrenle ilgili farklı bir anlayış içine girmektedir. Herkes, Tanrısı'yla en yüce bağlantı noktası olan vicdan kanalını işletme mücadelesi içinde. Yeni nesil, toplumun oluşturduğu şartlandırmalarla değil, kendisinin içsel olarak yarattığı, daha doğrusu sonsuz yaşamlar sonrasında liyakatine kavuştuğu yönlendirmelerle yaşama isteğinde. Başkalarının değil, sadece ve sadece kendisinin rehberliğine güveniyor. Çünkü amaç, olayları bizzat yaşamak ve onun bilgisini şuuruına katmaktır. Bunun kendi gelişimi için en iyisi olduğu düşüncesinde. Bireyselliğin ilk aşamalarında bir meleke olarak gözüken, daha sonra ise bir kendiliğindenlik yapısına kavuşan vicdan denen olgu, bireysellik kavramının oluşmasında en büyük etkenlerden biridir. Bu sayede kişi, kendi ruhsallığıyla ilişkiye geçebilmekte, bu tanrısalılığı yeryüzündeki varlıklara mümkün olduğunca fazla ölçüde yansıttığı sürece, yaşam, ruh varlıklarının lehine daha hızlı gelişmektedir.

Sebepler-sonuç yansıması ilkesi gereği, yüksek benliğimizden gelen uyarıları, en saf ve en kayıpsız bir şekilde alabilmek için otomatizmadan ve şartlandırmalardan kendimizi soyutlamamız gerek. Bu özellikle iletişim için her şeyimizle, fiziksel davranışlarımızla ve düşüncelerimizle hep iyiye, hep olumluya doğru mücadele etmek, biz "insanlar" için en büyük görevlerden biridir. Bu amaca yönelik olarak, bizleri engelleyen dünyasal koşulları ruhsallığımızla zorlamalı ve açtığımız deliklerden bilgi akışlarının gerçekleşmesi için ne pahasına olursa olsun, her fırsattan yararlanmalıyız; çünkü bizler genciz ve yürekliyiz; çünkü bu dünyaya karşı sorumluyuz.

Bütün sembolleri hiç bir zaman evrensel bir hâle getirmeyiniz. Mukaddes yazılarınız sadece sizler içindir. Ve ancak sizin belirli bir buut içerisindeki anlayışınıza perdah çekecek bir tarzda inşa edilmiştir. Onu şümulendirmeye, kendi dimağınızda bir sistem kurmaya ve onu bütün âlemlere teşmil etmeye hakkınız ve salâhiyetiniz yoktur. Unutmayınız ki, peygamberleriniz, her şeyin en doğrusunu Allah bilir demişlerdir. Bundaki derin sezgi ve bilgiyi kavramaya çalışınız.

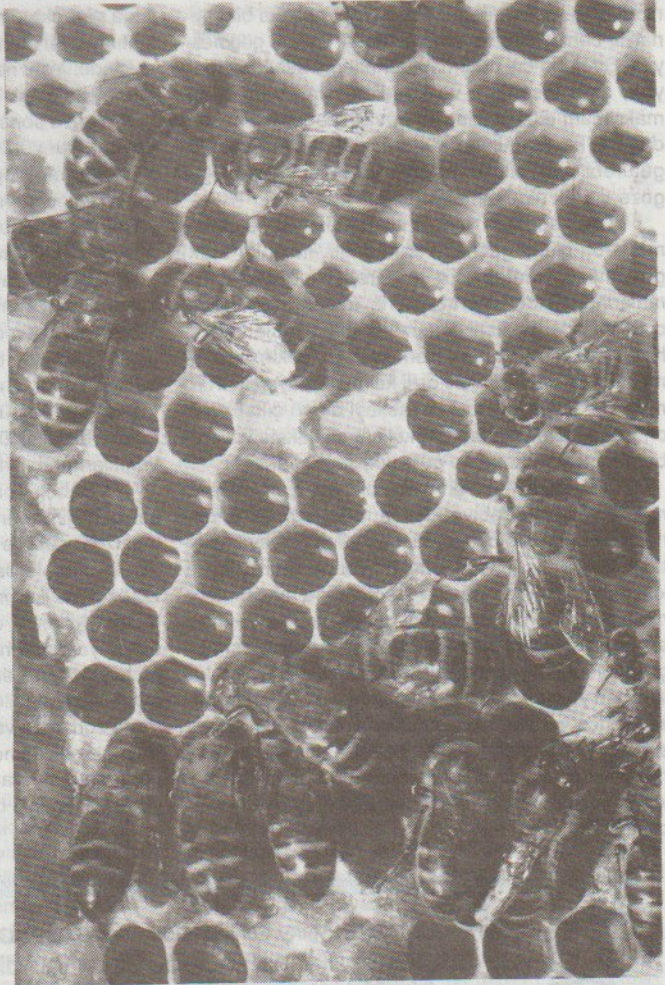
SADIKLAR PLÂNI

Çoklukta Bir'i Arayış

Jim BELDERIS

TECRÜBELERİMİZİN çoğunun, ayrı oluş duygumuzu güçlendirdiği görünüyor. Kendimizinkinden çok farklı olan yaşam biçimleri ile çevriliz ve eğer bunlarla aramızda ortak çok az şey buluyorsak, bu farklılıklar büyük ölçüde gerçekliğimizi oluşturmak zorundadır. Yine de, çevremizdeki yaşamla kendimizi öylesine güçlü olarak eş koştığımız anlar var ki, onlarla bir olduğumuzu hissederiz. Bu geçici birlik anları, dünyayı görüş biçimimizi değiştirecek kadar güçlü olabilir. Sadece biçimlere bakmak yerine, tek, birleştirici bir kaynağa ulaşmak için, bunların içeriklerine ve ötelere bakmaya başlarız. Bu çokluğun özü olan Bir'dir. Yaşamın bütününe içeren "Bir", yaşamın bütününde aranmalıdır.

Fakat tek, ayrı ve farklı algıladığımız şeylerde, her şeyi kapsayanı nasıl bulabiliriz? Nesneleri kavrayışımız genellikle ilişki kurabildiğimiz mutad nitelikler üzerine odak-

lanır. Bu arada birbirine karşıt nitelikler çoğu kez konu dışı ve hatta tehdit edici olarak ele alınmazlar. Fakat bazen kendimizle, karşıt ya da ilişkisiz

olduğunu düşündüğümüz şeyler arasındaki bağlantıyı da görürüz. Ayrı oluşumuzu aşan bir içsel ilişkinin farkına varırız.

Bu kabul ediş, nesnelere ortak, temel özelliğini arayan yüksek duyulardan, bütün farklılıklarımızı uzlaştıran duyulardan gelmelidir. Çünkü bunlar bize bütünün bir vizyonunu ve bizim buna ait olduğumuz duygusunu verir.

Tecrübelerimizin bütün değişik biçimleri içinde bu Tek olanın vizyonunu bulmak, inanılmaz derecede zor bir iş olarak görünecektir. Gerçekten, bütün görünüşlerin ötesine bakmak, kendimiz ve başkaları hakkındaki bütün önyargılarımızı incelemek, ilginç veya korkutucu bulduğumuz her şeyle olan bağıntımızı araştırmak için, sürekli çaba harcamak zorunda olsaydık, durum böyle olurdu. Oysa kendimize çevremizdeki yaşam içerisinde baktığımız zaman, bunun en az çabıyla meydana geldiği görünüyor. Doğanın diğer alanlarıyla ortak çok az şeyimiz olduğunu hissettiğimizi farz edelim. Sadece görünüşlerle yargılayarak, kayaların yalnızca sömürülebilecek cansız madde parçaları olduğunu, bitkilerin onlara yaptıklarımızın farkında olmadıklarını, hayvanların yalnızca içgüdüleri olduğunu, duyguları olmadığını düşünebiliriz. Doğayı seven kişiler olsaydık, algılarımız nasıl değişirdi? Dünya ile ve bütün alanlarıyla yakın bir ilişki hissetmez miydik? Bu durumda dünyanın canlı ve şuurlu bir varlık olduğunu ve kendimiz dahil tüm yaşam biçimlerinin, aynı tür-

den bir şura doğru tekâmül ettiğini oldukça inanılır bulabilirdik.

Kişi kendini tekâmül eden bir şuur olarak bile görebilir. "Ben bu bedenim.", "Ben bu zihnim.", "Ben düşünceler ve duygularım." gibi kendimize özgü benlik imajı, yerini, "Ben an ve an şuuruma kabul ettiğim her şeyim. Ne kadar çok şeyi kabul edersem, benliğimi o kadar fazla tanırım." şeklindeki düşünceleri kucaklayan ve sürekli genişleyen bir kimliğe yerini bırakır. Doğa ana karşısında hayranlık duygusuna kapıldığımızı, mevcut olan her şeyin,

Hepimiz ne zaman karşı saldırıda bulursak ve kendi korku ve inkâr etme döngümüzü başlatsak, nasıl çabuacak gerçek benliğimizi unuttuğumuzu biliriz.

her yere yayılan bir şuurun canlı bir ifadesi olduğunu hissettiğinizi düşünün. Bu kutsal anda, bütün görünüşler memnuniyetle kabul edilir çünkü bunların Kaynağı da kabul edilir; çünkü bunların hepsi amacı bir, özü bir olan bir şuurun çocuklarıdır.

Doğanın güzelliğiyle olan böyle bir birlik duygusu bilinmeyen bir tecrübe değildir. Fakat insan ilişkilerinin çirkinliğiyle nasıl ilişkide bulunuyoruz? Bir kişinin davranışını yargılayarak, taş gibi bir kalbi olduğunu, bencilliğe gömülü olduğunu veya çok zalim olduğunu düşünebiliriz. Eğer onu, kendisinin ayrı bir

kişi olduğu duygusundan korkan bir kişi olarak görseydik ne olurdu?

Bütün görebildiği kendi bozuk imajı olan, "Bir" olanın güzelliğine kör olan bir kişiyle duygularımızı paylaşmaz mıydık? Bu bozuk imaj öylesine korkutucudur ki, kendisini korkudan kurtaracak olan her ilişkiyi saldırır. İnsan ilişkilerinin çirkinliği kişinin diğer insanlarla olan ilişkilerini inkâr ettiği, sadece kendisine yapışıp kaldığı ve ayrı olduğu duygusunu tehdit edenlere saldırdığı kısır bir döngüdür.

Peki saldırdıkları kişiler ne yapıyor? Hepimiz ne zaman karşı saldırıda bulursak ve kendi korku ve inkâr etme döngümüzü başlatsak, nasıl çabuacak gerçek benliğimizi unuttuğumuzu biliriz. Fakat bunu bilecek, bunun karşıtı olana dikkatimizi toplayarak,

ayrı oluş döngüsünü kırma gücüne sahip olduğumuzu da kabul ederiz. Bizimle herhangi bir ilişkiyi reddeden, inkâr eden ve buna göre davranan bir kişiyle uğraşmanın nasıl güç olduğunu biliriz. İç benliğimizi hatırlayarak o kişinin bedenini ve eylemlerini kendi iç benliğiyle karıştırmayı reddederiz. Geçmişteki inkârını unutarak, gerçekten aramızda kabul edilir bir ilişki olduğunu onaylarız. Bunun uyandırdığı dış tepki ne olursa olsun, iç güvenin tohumu artık atılmıştır. Er ya da geç ortak şuurumuz, kendisinin ayrı olduğu imajından şüphe edecek ve bizim kendisinde gördüğü-

müz görünüşü aramaya başlayacaktır.

Bu çok idealist ve uygulamaması olanaksız görünebilir, çünkü kaybetmekten korktığımız ve savunmamız gerektiğini hissettiğimiz parçalarımıza çok bağlıyız. Buna rağmen her ne zaman bu korkunun üzerine yükselsek, hiçbir zaman kaybetmeyeceğimiz Gerçeklik'le temasa geçeriz. Aynı oluş duygusunu ve bunu güçlendiren fiilleri reddetmekle, her düşüncesiz eylem ve çirkin duygular arasından her şeyin içinde tekâmül eden Bir'in güzelliğini görürüz.

Kabul edilsin ya da edilmesin, ne biçim alırsa alsın, çokluk arasındaki etkileşim tekâmüldür.

Gerçekten böyle bir vizyon, kişinin kendisini ve etrafındaki dünyayı görüş biçimini değiştirebilir. "Ben bu bedeninim." diyerek düşünmeye başlayabilir. Fakat bu beden nedir? Bütün bildiğim, benim onu algılayışım. BEN NELE-Rİ ALGILIYORSAM OYUM. İnsanlarla dolu bir odada, bu odadaki herkesle ilgili algılar da beni oluşturuyor: Bütün bunların hepsi benim benliğim, çünkü ben bu fark edişlerden oluşuyorum. Tanıdığım, bildiğim benliğim, bilmediğim benliğime karşı bir savunma ihtiyacında değil. Çünkü ben tek BEN'im. Bu birliğe ne ka-

dar açılırsam, bu birliği oluşturan iç ilişkilerin o kadar şuuru varırım. Amacı, giderek benim ne olduğunun farkına varmak ve tekâmül etmek olan bir şuurum. Bu fark edışı benimseyerek yaşamın bütününü hisseder, onu hayatım olarak bilir ve varlığımın Kaynağını, bütün varlığın Kaynağı olarak hatırlarım.

Zihni bu konular hakkında düşünmeye dönüştürmek, yeteneğimizin oldukça ötesinde görünebilir. Fakat her yeni an bize, kendimizi farklılıklarımızla eş koşmadan vazgeçme ve kendimizi etrafımızdaki yaşamda görmek fırsatını verir. Zaten sevdiğimiz şeylerle ilişki kurmayı kolay buluyoruz; sanat, müzik, doğa hangisini seversek sevelim (liste sonsuzdur). Birlikte olduğumuzu hissettiğimiz, sevdiğimiz uğraşlara dalmak bilinmeyen bir şey değildir. Fakat bu nasıl bizim en sevdiğimiz uğraşımız olmuştur? Bir bütün olarak, onunla ilişkiye geçerek onu tanımaya ve sevmeye başladık. Bu dış görünüşlerin, birçok seviyede çalışan içsel özelliklerden nasıl doğduğunu anlamaya çalıştık ve bu içsel faaliyetlerde kendimizle ilgili bir şeyler görmeye çalıştık. Bu ilişki korkuya dayanmadığından ayrı oluş duygumuzu koruma ihtiyacı duymuyoruz ve sevdiğimiz şeyle-

rin iç tabiatını değerlendirmeye de açığız.

İnsan doğasını sevenler olarak birbirimizi bu biçimde takdir edebilseydik, dış farklılıklarımız için daha fazla anlayışa sahip olurduk; çünkü, çoğu kez sözleri ve eylemleri ruhunun güzelliğini saklayan kişinin bütününe karşı duyarlı olurduk. Ve şuurun tekâmül eden çocuğu için hissedilen kardeşçe duygular içinde, yüksek duygularımız bize hemen TEK olduğumuzu hatırlatırdı.

Çevirenin Notu: Yukarıdaki yazı, *SUNRISE, THEOSOPHIC PERSPECTIVES* adlı dergiden çevrilmiştir. Yazı dikkatle okunacak olursa, *TEK* ve *BİR* sözcüklerinin sık sık kullanıldığı dikkati çekecektir. Burada, *BİR* ve *TEK* sözcükleri, *MUTLAK VARLIĞIN* dışında, onun yarattığı her şeyin bütünlüğü (mevcudat), kâinat ve varlıklar anlamındadır. Bütün yaratılmış olanlar bu bütünün bir parçasıdır, ve bu bütünle aralarında koparılmaz bağlar vardır. Zaten tekâmül de, çok genel bir anlamda varlıkların bu bütünle olan sonsuz ilişkilerinin gelişmesi olarak düşünülebilir.

(*SUNRISE*, Mayıs 1990'dan Çeviren: Cüneyt KURDOĞLU)

Vazifelerin birçok kısmı, birtakım diğer icaplarla maskelenmiş ve insan nazarında vazife mefhumunu kaybettirecek derecede kendilerini bu icapların arkalarında gizleyerek saklanmıştı.

Bedri RUHSELMAN

ÖLMEDEN ÖLÜNÜZ

Sant Thakar Singh

Biz hepimiz Tanrı'nın yaratıklarıyız. Tanrı var olan her şeyi, göğü ve yeri yarattı. Her şey onun eseridir. İnsanın bedeni de Tanrı tarafından yaratıldığı için, biz hepimiz aslında kardeşiz. İnsan bedenini yaratan anne ve baba değildir. Tanrı onu ana rahminde (önceden) şekillendirmiştir. Anne ve baba yalnızca, araç ve aracı olarak hizmet ederler.

Bedenimiz mucizevi bir şeydir. Gözler, kulaklar, ağız, beyin ve tüm iç organlar gerçekten mükemmel bir işlerliktedir. Asıl bu bedeni yaratanın mucizeviliğini düşünün.

Bir şey bu kadar güzelse, onu yaratanı övmeli ve onu keşfetmeye (tanımaya) çalışmalıyız. Akıllı bir insan, kendini yaratanı arar. Bu yaratanın eseri yalnız bizim insan bedenimiz değil, dünyadaki tüm yaratıklar ve maddesel varlıklardır. Her şey O'nun tarafından yaratılmış ve mucizelerle doludur.

Hepimiz Tanrı'nın nazarında eşit olduğumuzdan, birbirimizin ruh kardeşiyiz. Tüm yaratıklar birbirine akrabadır. Bu akrabalık yalnız insanlar arasında değildir ve bizim küçük kardeşlerimiz sayılması gereken tüm yaratıkları kapsar. Her şey aynı ebeveynin evlâtlarıdır. O'nun için her şeyin değeri eşittir. Bizi seviyorsa, diğer yaratıklarını da seviyordur.

Tanrı nedir? Tanrı sevgidir. Ve sevgi Tanrı'dır. Sevgi var olan her şeye has en önemli unsurdur. Her şeyin varoluşu, salt sevgi kuramı sayesinde. Sevgi olmadan varoluş yoktur. Kadınlar ve hayvanlar, yavrularını öyle büyük bir sevgiyle yetiştirirler ki, onlar için kendi canlarını dahi feda edebilirler. Buna sebep olan zekâ değil, doğallık ve bir içgüdüdür. Onlar bilir ki; tüm sevgimi, gücümü, dikkat ve itina bu çocuğa adamalıyım. Bu sevgi çıkarsız, esas sevgidir. Bu sevgi olmasaydı ve yalnız zekâmız faaliyette gösterseydi, hiçbir şey yaşayamazdı. Sevginin bu doğal kuramı, yaşam boyunca, ta ki ölümümüze dek, etkindir. Ancak zekâmız araya girdiğinden ve bu ku-

ramın etkinliğini engellediğinden, Tanrı'nın bu lütfundan tümüyle yararlanamayız.

SEVGİ YAŞAMIMIZIN BELKEMİĞİDİR

Ve aslında ömür boyu sevmekten başka çarelerimiz yoktur. Bize can veren içimizdeki sevgidir. Doğum anında etkinliği başlar. Çocuk büyüdükçe, sevgisi ana babasını da aşip arkadaşlarını da kapsama alır. Zamanla bu sevgi alanı genişleyerek, birçok kişiye yönelir. Zamanla daha da çok dostu kendine çekecek ve öncelikle karşıt cinsi sevecektir. Aile sevgisi azalır. Nihayet kendi çocukları olur ve onları sever. İnsan altmışa varınca, çocukları yetişkin olup kendi yollarını çizerler. Artık onun sevebileceği kimse kalmamıştır. Sevgisine cevap veren kimse bulamaz. Çocukları, dostları hatta belki eşi bile onun sevgisini istemezler artık. Yalnız ve üzgün kalır. İnsan daima sevmek ister. Ve sevgisinin karşılık bulmasını ümit eder. Yaşlılar da böyledirler, endişeyle düşünürler. "İnsanlar benim sevgime lâyık değiller. Bunlara verdiğim tüm sevgi ve hizmetler meğer boşunaymış." Sevgi salt hizmet ve fedakârlık etmek ister. Kendine hiçbir şey saklayamaz. Yalnızca vermek ve hizmet etmek ister. Ona hizmet edilmesini istemez. İnsanın çıkarsızca hizmet ettiği tüm kişiler artık onun sevgisini reddetmektedirler.

İşte böylece bu dünyanın gerçeklerinden biriyle yüzleşmektedir. Henüz bu gerçeği tümü ile kavrayamadıysa dahi, en geç ölüm anında idrak eder. O zaman bir anda tüm varlığı, tüm dostları ve akrabaları elinden alınır. Ancak, davranışlarıyla ettikleri onunla kalır. Hizmet ettiği kimse olan bile ona yardım edemez. Bir kral bile olsa, tüm varlığını yitirecektir. Bedeni dahi ona eşlik edemez. Kutsal kitaplarda belirtildiği gibi; "Sen topraktan/tozdan oluştu. Ve tekrar toprağa/toza dönüşeceksin." İnsanların ne yazık ki geç idrak ettikleri yaşamın bu gerçeğini bir an önce kavramalıyız. Çoğu insan anlamakta çok geç kalmıştır.

Büyük İskender'in hayat hikâyesi buna mükemmel bir örnek verir. Bu yüce kral ve general, bir zamanlar tüm dünyayı fethetmek istemiş ve amacında oldukça başarılı da olmuştur. Yaptığı son seferden yurduna dönerken, yolda hasta düşer. Başvurulan tüm çare ve ilaçlara rağmen kimse onu iyileştiremez. Ve nihayet öleceğini anlar. Bu yüzden çok kedelenerek bakanlarına danışır. "Demek ki artık öleceğim; ama yığınla biriktirdiğim hazinelerim ve hükümdarlığım ne olacak?" Aldığı cevapsa şöyledir: "İşte, her insanın edineceği tecrübedir bu. Hiç kimse (bu dünyadan) bir toz tanesi olsun birlikte götürmez. Sen de hepsini burada bırakmak zorunda kalacaksın. Hatta bedenini bile, nitekim ruhü varlığımız, bedeni dahi terk etmek zorundadır. Ve kral buna karşılık der ki: "Bunlar için nice acıya katlandım, didindim ve zahmetler üstlendim. Binlerce insan öldürdüm. Kadınları dul, sayısız çocuğu yetim bıraktım. Her türlü yola başvurup insanların mallarını ellerinden aldım. Bütün bu yaptıklarımın sonucu ne olacak?" Aldığı cevap şudur: "Bu yaptıklarının bedelini ödeyeceksin. Sen yaptın ve sonucuna da sen katlanacaksın. Ne ektiysen, onu biçeceksin." Kral çok üzülür. Kendini aldatılmış hissederek şöyle konuşur: "Ben bütün bunları bilmiyordum. Tümöyle cahildim. Eğer farkında olsaydım bu yaptıklarımı asla yapmazdım. Elde etmek için her çareye başvurduğum hükümdarlığım ve mallarımdan hiçbir şey elimde kalmayacak; oysa yaptıklarım hep benimle beraber olacak. Bence bu büyük bir haksızlık." Ancak danışmanları "Haksızlık değil, dünyanın kuralıdır bu." diye cevap verirler. "Buradayken her şeyden yararlanabiliriz ama hiçbir şeyi kendi malımız gibi görüp ona göre davranamayız. Her şeyi kendinin sanan, sonunda acı çekmek zorunda kalır. Tanrı bize her şeyi doğru yolda yararlanalım diye verdi; onlara hükmedelim diye değil. Maddiyat hirsını daha hayattayken terk etmeliyiz. Nitekim er ya da geç ölürken buna mecbur kalacağız."

İskender: "Madem ben gafletimin sonucu acı çekmek zorundayım, hiç değilse diğer insanlar bunu duysun. Ve ibret alsınlar ki, benim gibi yüce bir kral da bu dünyadan eli boş ayrılmak zorunda." der. "Naaşım sokaklardan geçirilirken avuçlarımı açık ve yukarıya dönük kefenimin üstünde bırakın."

Mürşidim SANT KIRPAL SINGH, "Geçmişten kopun, ancak geleceğe kendinizi hazırlayın." demiştir. Yolunuza artık şuarsuzca devam etmeyin. Bundan sonra önce düşünüp bir adım atmalı, tekrar düşünüp sonraki adımı atmalyız. Her adımdan önce kendimize, bunun bizi ölüme mi yoksa ebedî hayata ve rahmete mi götürceğini sormalıyız.

Büyük İskender, kendine verdiği zararın hiçbir düşmanından bekleyemeyeceği kadar büyük olduğunu anlamıştır. İnsan gaflete gömülü kaldığı sürece, kendine baş düşmandır. Ömrü boyunca Büyük İs-

kender kendine zarar vermek için elinden geleni yaptı. Biz de ölümün ötesinde bile bize nice sorun yaratacak pek çok şeyi yapmayı sürdürüyoruz.

SEVGİ BÜYÜK BİR GÜÇTÜR

O bize, Tanrı tarafından bir nimet olarak verilmiştir. Sevgi içimizde yaşamakta; onu doğru şekilde kullanmayı öğrenmeliyiz. Sevgi elektrik akımı gibidir. Bu enerjiyi dilediğimiz gibi kullanmak için nice olanaklar vardır. Odaları aydınlatmaya, ısıtmaya, soğutmaya, fabrikalar çalıştırmaya, radyo ve TV işletmeye yarar... Elektriği doğru şekilde kullanabilmek için bazı yararlı araçlar gerekir. İletken sistem arzalıysa elektrik akımı olsa bile bize hizmet etmediği gibi, evimizi ve bedenimizi yakıp kül de edebilir...

Tanrı'nın sevgisi de böyledir. Sevgi içgüdüsel bir şekilde içimizde yatar, asla azaltılmaz. Ancak doğru şekilde, yararlı iletkenlerle ve doğru amaç için kullanılmazsa, yukarıda örnek verdiğimiz elektrik akımı gibi yok eder.

İnsan, "Tanrı bu içgüdüyü bize niçin verdi?" diye sorabilir. Ailemizi, mallarımızı, yani evimizi, arabamızı vs. severiz. Bütün bunlar bedensel yaşamımız süresince bir tehlike ve sorun kaynağı olduğu gibi, daha ötesi için bize cehennem azabı çektirecektir. Şimdiye dek cehennem azabının neye benzediğini bilmiyoruz. Ve Allah esirgesin de öğrenmemize gerek olmasın. Ama böyle davranmaya devam edersek, ister istemez kendi cehennemimizi yaratacağız. Bu dünyadan kaçmak ve dünyevi olamamak ve gereklerden yararlanmamak anlamına gelmez. Sadece bunun yaşamın (gerçek) amacı olmadığını anlamalıyız. Bunlar bu dünya için sadece araçtır. Ve bize Tanrı tarafından yararlanmamız için verilmiştir. Gerçek amacımız onlara bağlanmamız değil, sevgimizi Tanrı'mızın meclisinde bulunmayı tadabilmek ve daima O'na yönelik kalmaktır.

"Ve Rab Tanrı'nı bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün fikrinle ve bütün kuvvetinle seveceksin."

Varmayı amaçladığımız yer güneydeyse, kuzeye doğru ilerledikçe güneye ulaşmayı çok istesek de asla varamayız. Ve ekersek, onu biçeriz. Bize bağışlanan bu büyük nimet; sevgi, bize Rabbimiz'i, Tanrı'yı bulmak için verilmiştir. Ve ancak bu amaçla kullanıldığında, doğru kullanılmış olur. O zaman sevginin büyük ölçüde bize yarar dokunacak ve mucizeler yaratacaktır. O zaman içimiz huzurla dolu, mutlu ve bahar bir yaşam sürdürebileceğimiz bu dünyada, Tanrı'nın sevgisi ile irtibat kurulduğunda bu tecrübeyi edineceğiz. Benzerler benzerleri cezbeder. Sevginin ulu denizi Tanrı, içimizdeki küçükük sevgi damlasını kendine doğru çekmektedir.

Tanrı'yı bulmak için yapay metotlara ve insan

icatlarına gerek yoktur. İnsan Tanrı'yı bulabilmek için birçok mekanik ve teknik araç yaratmış ve sert, de-ğışmez kurallar koymuştur. Ancak şimdiye dek doğru yolu bulamamıştır. En kolay ve Tanrı vergisi yol, sev-gidir; Tanrı sevgisidir, sevgi Tanrı'dır ve Tanrı'ya dö-nüş yolu yine sevgidir. Bu metot hepimize açıktır. Sevgiyi yaratmamıza gerek yoktur. Yalnız yönünü değiştirmemiz yeterli.

Hintli bir azizin müridi bir gün sormuş: "Efendi-miz, Tanrı'yı nasıl bulabilirim? " Tam o esnada (bitki) soğanlarını bir yerden söküp başka yere eken ustadi ona şu karşılığı vermiş: "Tanrı'yı bulmak zor de-ğildir. Yalnız dikkatini buradan söküp oraya ekmelisin, yeter." Söylemek istediği; dünyevî şeylere bağlı sev-gimizi ve heveslerimizi oradan kurtarıp, içimizdeki Tanrı'ya bağlamamız gerektiğidir. O içimizde mev-cuttur. Bundan emin olabiliriz. Yeter ki kendimizi maddiyattan kurtaralım ve içten O'na yönelik sevgi-mizi geliştirelim. Ancak bu içimizdeki sevgi damlası, tüm sevginin kaynağıyla bütünleşebilir. O zaman salt sevgi olacağız ve bir daha içimizde nefret ve çelişki doğmayacaktır. Bize gelen, bu sevgiyi kavuşacaktır. Söz ve davranışlarımız sevgi dolu olacaktır.

O zaman artık sevgi ateşiyile yanmaktan baş-ka çaremiz kalmaz. Ve bu sevgi ateşi başka her şeyi

ölüme dek beklenmemelidir.

Thomas A.KEMPIS bizden şunu istedi:

" Bedeni, ruh uğruna bırakın, ölmeyi öğre-nin ki yaşamaya başlayabilesiniz."

Ancak yeniden doğduğunuzda, Tanrı'nın di-yarına girebilirsiniz. Tanrı katına çıkabilirsiniz. Ne de-mek bu: Bedeni bırakın, ölmeyi öğrenin ki yeniden doğasınız. Ölümle değil; yaşam süresinde ölmeliyiz; **ruhu bedenden ayırmayı öğrenerek** ve böylelikle ondan "çıkarak". Biz burada yalnız ölüm gölgeleriyiz. Burada gerçek hayat yok. Bu yalnız bedensel bir ya-şamdır. Ve her an ölüm korkusuyla yüzleşir, bir an ol-sun güvence duyamayız. Hiçbir hekim bize yaşamı-mızın değil bir anını, birkaç saatini dahi garantileyemez. Burada sürdürdüğümüz hayat da sadece bir gölgedir. Gerçekten yaşadığımızda artık ölüm kal-mayacaktır. Bu gerçek yaşam bizim içimizde ve onu yaşamalıyız. Bu ancak şuurlu olarak ruhu bedenden ayırmakla mümkündür.

Yunanlı düşünür PLUTARCH şöyle demiş: "Kendilerine ahiretin sırlarını öğrenmek bağışlanan-ların tecrübeleri, aynı ruhun ölüm anında bedenden ayrılışına benzer. Ölürken can, el ve ayaklardan çekil-ir. Uzunlar uyuşur. Hayat akımları, tek tek ve ardarda beden her bir enerji merkezinden çekilir. Mideden

Bedeni bırakın, ölmeyi öğrenin ki yeniden doğasınız. Ölümle değil; yaşam süresinde ölmeliyiz.

kül eder.

Bunlar, dünyamızdaki yaşantımız ve yaşam tarzımızla ilgili teorilerdir. Gelelim pratik yönüne. Yapmamız gereken nedir?

Bedenimizi incelediğimizde, onun çeşitli un-surların birleşmesinden oluştuğunu görürüz. Onu, toprağın bize verdiği maddelerle besliyor, hayatta tu-tuyoruz. Ancak, bedene can, şuur ve hareket kabili-yeti veren başka bir şey daha var. Bu da ruh. Ruh, Tanrı'yla aynı özendir. Tanrı ulu deniz, ruh ise bu denizden bir zerredir. Ölüm anında "gümüş iplik"(*) kopar, ruh bedeni reddeder ve beden toprağa dönü-şür.

Tanrı'yla aynı özden olan ruh, içimizdeki sev-ginin kaynağıdır. Yine de onun tüm kılıflarından kur-tulması ve böylelikle arınması gerekir.

Bu, süttен tereyağının elde edilmesine ben-zer. Süttен yapıldığı hâlde, tereyağında süt bula-mazsınız. Sütte ise yağı göremezsiniz, içinde bulun-masına rağmen. İçimizdeki ruh, daha dünyevî yaşa-mımızda bedenden ayrılıp Tanrı'yla bütünleşmeli;

(*) Fizik bedenle astral beden arasındaki hayat ener-jisini taşıdığı kabul edilen, gümüş rengi görünü-mündeki bağlantı.

yüreğe, gırtlığa (burada bir ses çıkar) ve nihayet iki göz arasındaki merkez (yani) ruhun asıl yerine. Be-denin tüm gücü aslında burada kaynaklanır. Niha-yet gözler yukarı devrilir ve ruh bedenden ayrılır."

İşte bu seyri biz, daha yaşarken öğrenmeliyiz. PAVLUS'un dediği gibi;

"Her gün ölüyorum..." (*)

O bunu başarabildiyse, biz de öğrenebiliriz. Bunun anlamı ölmek değil, gerçek hayata kavuş-maktır. Veli, aziz veya mürit diye tanımladığımız mükemmelliğe erişmiş bir ruh, bizi bu hayata kavuş-turabilir. Ona taktığımız ad ve unvan ağabey veya öğ-retmen veya her ne olursa olsun, kendisi için fark et-mez. Sıfatlar onun için önemsizdir. Tek isteği, size hizmet etmektir. Verdiği talimatlar çok basittir. "Göz-lerini kapat ve dünyayı unut ki, dikkatin çökenebilirsin." der. (Ve o) Kendi gücüyle ruhu bedendeki merkezine çöker. Hayat akımları geri çekilir ve beden uyuşur. Ruh, merkezinde yoğunlaşınca mürit onun beden-den ayrılmasına yardım eder. Tanrı katının kapısını yani üçüncü gözü sizin için açar.

Şuurlu "ölme" süresinde hayat akımlarımız bedeni terk eder. Bedensel şuurumuzu yitiririz,

(*) "Ölmeden ölüünüz." Kutsal hadis. Aynı anlam.

ancak bedensel fonksiyonlar devam eder. Solunum, kan akımı ve hazım sürer. Bu durum uyku hâline benzer. Ancak uyurken tümüyle şuursuz kalınız. Oysa bu meditasyonu uygularken, şuurumuz tamamen yerindedir. Görüntü olarak, dünyamız tümüyle uyanıktır. İşte bunu "iç dünyaya yeniden doğuş" diye tanımlarız.

Şimdi henüz iç dünyamızda olup bitenleri bilmiyoruz. Meditasyon yoluyla içimize yönelebilir, birçok tecrübe edinebilir ve tekrar bedenimize dönebiliriz.

Fiziksel düzey için fiziksel bedenimiz var. Ama başka bedenlerimiz de mevcut. Astral düzeyde astral bedenimizle; kozal düzeyde kozal bedenimizle hareket ederiz. Bunların hepsi ruhumuzun (tasarlanmış) kılıflarıdır. İç dünyamızda, bağımsız olarak "üstün ruhu" tanıyabiliriz.

Bu işlevi öğrenir öğrenmez artık ölümden korkmamıza gerek kalmaz. Nitekim öldüğümüzde gideceğimiz düzeyler, zaten bildiğimiz yerler olacaktır. Kimse bizi bundan alıkoyamaz. Ançak bu tecrübeyi edinmiş bir kimse, Tanrı yolunu bulmuş olduğunu ileri sürebilir. Bizim bu hayatta bunu öğrenmemiz gerekir. Benim üstadım hep şöyle derdi: "Hindistan'da birisi okur yazar değilse, Almanya ve Hollanda'ya gitmekle okuyup yazmayı beceremez. **Bu dünyada gayret ederek edindiklerimiz, ölümden sonra bizimle kalacaktır.** Şimdi elde edemediğimizi ahiretten bekleyemeyiz."

Çocuk annenin rahminde çok müşkül konumdadır. Başı aşağıda, ayakları yukarıdadır. Çepeçevre dar bir alana sıkışmış, uzuvlarını dahi oynatamaz. Yine de varlığının tüm zenginliğiyle bahtiyarlığı ve mutluluğu tadabilir. Çünkü tüm dikkati (ruhanî) ışık ve sese yöneliktir.

Çocuk doğarken feryat eder. Ana rahminde

onu saran ve yaşamın mucizevi temeli olan o (ruhanî) ışık ve sestten ayrıldığında, yüzü acı ve keder doludur. Çocuğun önüne yanan bir mum koyarsak, bir zil çınlatır veya tıktırlı bir ses yaparsak, derhal sakinleşir ve huzurlu olur. Işık ve sesin cezbi bu denli güçlüdür.

İç dünyamızda ruhumuz Tanrı'nın vahiyleriyle böyle bağlı olursa, fikrimiz ve aklımız huzura kavuşur. İçimizdeki bu keşif bizi cezbeder ve dış dünyayı böylece tümüyle unutturur. Ancak fikrimiz sükûnet bulunca, içimizde yatan bu her şeyin ötesindeki saatet ve bahtiyarlığı tadabiliriz.

ÖLÜMDEN NİÇİN KORKARIZ ?

İslâm metinlerine göre ölüm anında duyulan acı öyle güçlüdür ki, âdeta bedenin içinden dikenli bir çalı geçirilmekteymiş gibi gelir. Hindu metinlerinde ise ölüm acısı, bedenin aynı anda binlerce akrep tarafından sokulmasına benzetilir. Bizi korkutan bu (sübjektif) ölüm acısıdır. Ayrıca ölüm ötesinde bizi neler beklediğini, nereye gideceğimizi bilmemek bizi korkutur. Ama daha yaşarken bilerek bedenden ayrılmayı öğrenirsek, nereye gittiğimizi biliriz. Artık ölümden korkmamıza gerek kalmaz.

Bu, dikenli bir çalıda takılan ipek kumaşa benzer. Nasıl bedenın kesimleri ruhsal akımlarla ince bir dokuyla bağlı ise, dikenler de aynı şekilde beze saplanmışlardır. Şimdi bu bezi sert bir çekişle çalidan ayırmak istersek, o yırtılıp paramparça olur. Ruh da ölüm anında bedenden ayrılırken büyük bir acı çeker. Ancak meditasyonun sayesinde her dikenden bezi tek tek kurtarmayı öğrenirsek, ölüm acısı kalmayacaktır.

(Bu makale uyarlanarak yayınlanmıştır.)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN İZMİRLİLER'E DUYURU

● DERNEK MERKEZİ'NDEKİ KONFERANSLARIMIZ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-21.00)

4 ŞUBAT	Gerçek Adalet: Tekrardoğuş	Hasan SEZER
11 ŞUBAT	Rüyaların Psikik Temeli	Engin EMİR
18 ŞUBAT	Gizli Parapsikoloji Savaşı	Tolga ALPAY
25 ŞUBAT	Kutsal Metinlerdeki Ortak Kavramlar	Gültekin ÇİLEKÂR (M.T.İ.A. Derneği Üyesi)

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi
No:398 B-1 Daniş Apt. Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

● DERNEK DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ (Saat: 18.00 - 20.00)

1 ŞUBAT Pozitif Düşüncenin Yaşamımıza Etkileri ..... Tolga ALPAY ve Gündüz ÖĞÜT
Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR

NOT: TÜM ETKİNLİKLERİMİZE KATILIM ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

AKUPUNKTUR VE PARAPSIKOLOJİ ÜZERİNE FİZYOLOJİ DOKTORU MA HEPING İLE BİR SÖYLEŞİ

(S) SORU : Akupunktur Türkiye'de çok yaygın değilse de pek çok kimse tarafından duyulmuş vaziyette. Büyük şehirlerde akupunktur tedavisi yapan birkaç doktor bulabilirsiniz.

(MA) Ma Heping : Türk akupunkturuyla Çin akupunkturunu arasında bir fark var mıdır?

S: Sanmıyorum. Esasen bu yöntem Çin'den kaynaklanmış. Onun için akupunktur yapan Türk doktorları da bunu Çin'de uygulandığı gibi uyguluyorlar. Siz kaç yıldan beri bu işle uğraşıyorsunuz? Bir kuruluşa bağlı olarak mı çalışıyorsunuz?

MA: Evet, bir derneğimiz var. Ben de dört beş yıldır akupunkturla meşgulüm.

S: Akupunktur noktalarına kaç volt gerilim uygulanır? Ve bu gerilimin türü nedir?

MA: Bu, rahatsızlığın türüne ve akupunktur noktasına göre değişir. Örneğin, yirmi volt olabilir. Bu gerilim belirli aralıklarla ve impulslar hâlinde uygulanır. İki impuls arası çok kısa oluyor, saniyenin birimleri kadar. Genellikle alternatif akım uygulanır ama doğru akımın kullanıldığı rahatsızlıklar da vardır.

S: Değişik hastalıklar için akupunktur iğnelerini nasıl kullanıyorsunuz? Örneğin, gevşeme için nereye batırıyorsunuz?

MA: Akupunktur Çin'de gevşeme için kullanılmaz. Ama bu, gevşeme sağlayan nokta(lar)nın olmadığından değildir. Şurada (Şemadan gösteriyor) kulak memesindedir bir tanesi. Aynı amaçla kullanacağınız başka bir nokta da diz kapağının hemen altındaki şu noktadadır. Bunun tam yerini, kendi elinizle ölçerek, diz kapağınızdan üç parmak aşağıda bulabilirsiniz.

S: Şimdiye kadar akupunktur ile daha çok hangi rahatsızlıkları giderdiniz?

MA: Stres, tansiyon, kulp rahatsızlıkları, romatizma, migren, kronik sırt ağrıları, mideyle ilgili rahatsızlıklar ve daha pek çoğu...

S: Her akupunktur noktası belirli bir tek rahatsızlıkla mı ilgilidir?

Üyemiz Selman GERÇEKSEVER,
Ma HEPING ile (solda)
görüşürken.

Ma HEPING Kimdir

Ma HEPING ile A.B.D.
North Carolina, Durham'daki
Parapsikoloji Enstitüsü'nün
1991 Yaz Etüd Programı'nda
tanıştık.

Adı geçen programa katılmak için
Çin Halk Cumhuriyeti'nin
Harbin kentinden geliyordu.

Orada 1987'den beri
Tıp Üniversitesi, Fizyoloji
Kürsüsü'nde okutman ve araştırma
görevlisi olarak bulunmaktadır.

Akupunkturla ilgili
olmak üzere birçok dergide
makalesi yayımlandı.

Bunların yanı sıra uzunca bir
süreden beri
parapsikoloji ve eski tıbbî
yöntemlerle
ilgilenmektedir.

MA: Hayır, bir nokta birçok rahatsızlıkla ilgili olabiliyor.

S:Akupunktur iğneleri hangi metalden yapılıyor?

MA: Genellikle altın ve gümüşten.

S:Bu iğneleri nasıl temizliyorsunuz?

MA: Bir takım iğneyi aynı hasta için kullanıyorsanız, temizlemeye gerek yok. Gerektiğinde alkolle temizliyoruz.

S:Bir iğneyi ne kadar derine batırırsınız?

MA: Bazılarını 5-10 cm (yerine göre) vücudun içine batırırız.

S:Hastanın canı acıyor mu?

MA: Evet ama, bizde bir inanç vardır ki, iğneden korkulmaz. Canınız yansa bile, ona sabredeceksiniz.

S:Biraz da Çin'de parapsikolojinin durumundan söz edelim. Üniversitenin yaklaşımı, dernekleriniz vs.?

MA:Üniversitede parapsikoloji bölümü yok. Dernek olarak da; parapsikoloji konularıyla ilgilenen dernekler var ama bunlar adlarında "parapsikoloji" sözcüğünü kullanmıyorlar. Bu derneklerde medyumsal yetenekli kişiler vardır. Bunlar yeteneklerini zaman zaman seyirci önünde sergilerler.

S:Ruhsal şifa, ruhsal ameliyatlar?

MA: Ruhsal şifacılar var ama ruhsal ameliyat hiç duymadım.

S:Ruhsal ameliyatlar Filipinler'de çok yaygın.

Herhangi bir anestezi yapmadan, ağrı kesici vermeden elleriyle vücudun herhangi bir kısmına girip, gerekeni yapıyorlar. Sonra ameliyat yerini elleriyle ya da bir bez parçasıyla sıvazlayarak kapatıyorlar. Doğru dürüst kan bile akmıyor.

MA:Çok ilginç. Böyle bir şeyi hiç görmedim, diyebilirim.

S:Ben de sadece resimlerini gördüm. Biraz da okudum. Siz ne kadar zamandan beri parapsikoloji ile ilgileniyorsunuz?

MA: Yaklaşık beş yıl.

S:Bu süre içinde herhangi bir araştırma veya inceleme yapabildiniz mi?

MA: Hayır. Zaten çalıştığım üniversitenin fizyoloji bölümünde böyle bir şeye izin verilmez. Başka yerlerde başka birilerinin de yaptıklarını sanmıyorum. Sadece bir akupunktur enstitüsünde ufak tefek parapsikoloji deneyleri yapıyor. Bir defasında bir psikokinezi denemesi yapıldığını hatırlıyorum. Medyomun, bir tüpteki hücrelerin DNA zincirlerini etkilemesi söz konusuydu. Tüpleri bir kez medyomun bitişiğindeki odaya, bir kez de 2000 km uzağa koydular, her ikisinde de başarılı olmuştu.

S:Ruh ve Madde Dergimiz için verdiğiniz bu bilgiler için teşekkür ederiz.

MA: Ben de Türk okurlarıyla bu şekilde tanışmış olmaktan dolayı memnunum. Ruh ve Madde'ye teşekkürler.

PARAPSIKOLOJİ DÜNYASINDAN Baştarafı S.15'de

medyomluğuyla ilgiliydi. Bu vesileyle Derneğimiz'in adı uluslararası bir kongrede (Dr. Anjum Khilji tarafından) bir kez daha duyurulmuş oldu.

Belirtilen konferansa bildiri sunanları ve konularını şöylece özetleyebiliriz:

Dr. KHILJI : Bildirisinin Başlığı: "**Peçenin Ardında Müslüman Hanımların Parapsikolojiye Katkıları**" A. Khilji halen Virginia, Rockland'daki Dışişleri Enstitüsü'nde öğretim görevlisidir. Burada Urdu, Pers, Hindçe okutmakta ve Güneydoğu Asya Kültürleri konusunda uzman kabul edilmektedir. 1980'li yıllarda FRNM, Parapsikoloji Enstitüsü araştırma görevlilerindendi.

M.SCHILTZ: "**Hanımlar ve Paranormal - Kültürel Bir Kritik**" konulu bir bildiriyle katılmıştı. Halen Texas, San Antonio, "Mind

Science Foundation"da görev yapmaktadır ki bu merkez uzunca bir zamandan beri parapsikoloji laboratuvarı olarak hizmet vermektedir.

DR. ZINGRONE: "**Medyom Olarak Hanımlar...**" Nancy Zingnore'un bildirisinin başlığıydı. Halen Duke Üniversitesi'nde tarih doktorası yapmakta olan Bayan Zingrone aynı zamanda FRNM, Parapsikoloji Enstitüsü part-time görevlilerindendir.

R.WHITE: 1950'lerde Rhine Parapsikoloji laboratuvarı görevlilerindendi "Journal of the Amircan Society of Psychical Research"ün ve "Psychology Abstracts International"ın editörüdür. Halen Stony Brook'ta sosyoloji üzerine profesörlük tezini hazırlıyor. Dublin Konferansı'na "**Feminist Bilim ve Parapsikoloji**" başlıklı bir bildiriyle katılmıştı.

(2 Ocak 1991)

ALIŞKANLIKLARIMIZ

Erkin SÜZER

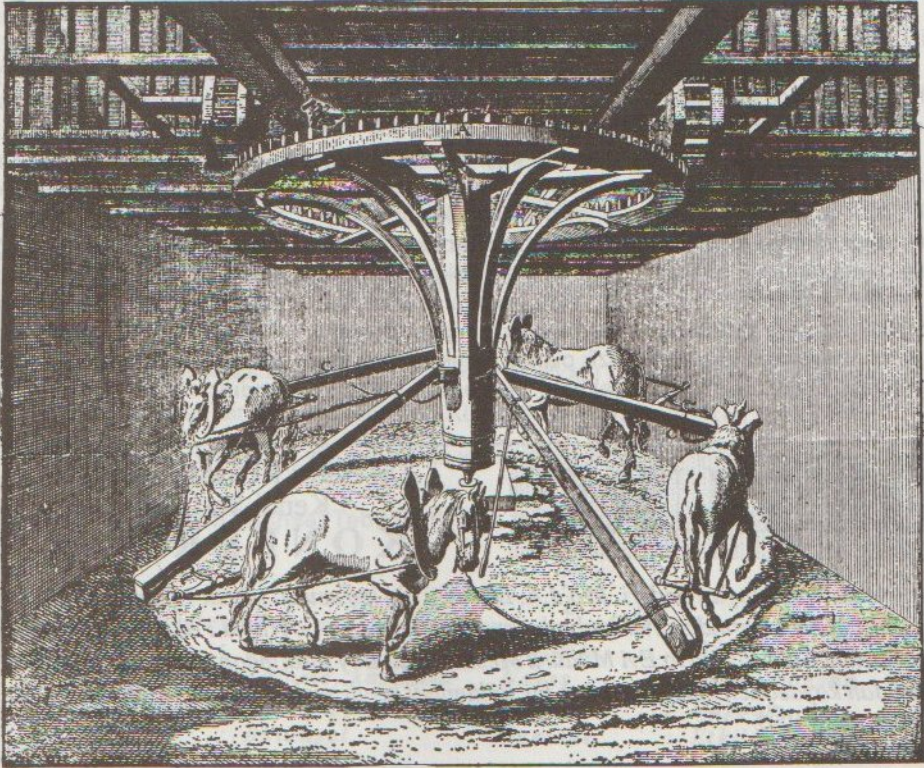
ALIŞKANLIK insanın zihin faaliyetlerini (gözlem, muhakeme ve karar) işe sokmadan verdiği otomatik tepkilerdir. Alışkanlıklar şuarsuz faaliyetlerdir ve günlük işlerimizde bize gerekli yerlerde kullandığımızda büyük fayda sağlarlar. Örneğin araba kullanırken, vitesi nasıl değiştirdiğimizi, nasıl

gaza bastığımızı devamlı kontrol etmeyiz. Bu bir otomatik alışkanlık olarak hareket mekanizması tarafından halledilir; örgü örmek veya daktilo yazmak da böyledir.

İnsan, hareketlerindeki, düşünüşündeki ve duygularındaki şuurunu artırarak, kontrol altına almayı öğrenerek gelişir. Yani gelişmiş

bir insan gerektiği yerde gerektiği gibi davranmasını, kendini kontrol etmesini bilen insandır. Alışkanlıkları, yani otomatik davranışları da gerekli yerlerde (daktilo, araba kullanmak) kullanmayı ve kendimizi bilerek otomatizmaya sokmayı ve çıkarabilmeyi öğrenmeliyiz.

İnsan kendini gözlem-

Alışkanlıklar şuarsuz ve otomatik tavırlardır.

lediği zaman alışkanlıklara ne kadar bağımlı olduğunu anlar. Şunu görürüz ki, insan tamamen alışkanlıklardan oluşmuş bir bütündür ve bunların çoğunun da farkında değildir. Duygularımız, hâl ve tavırlarımız, düşünüş biçimimiz tamamen alışkanlıklarla doludur. İnsan alışkanlıklara eğilimli bir varlıktır. Bunun sebebi ise onun tembelliği, korkaklığı ve kendini tatmin etme ihtiyacıdır. Belli bir tarzda yaşamaya, davranmaya alışmışız; bu başta da söylediği gibi şuursuz ve otomatik yaşıyoruz demektir. Hepimizin anı tepkileri vardır; yani belli uyaranlarla karşılaştığımızda çoğumuz şuursuz heyecansal tavırlarla karşılık veririz. Birisi damarımıza bastığında, aniden sinirleniveririz; oysa hemen tepki göstermeden bir durmak, düşünmek gerekir. Başkalarını kaale almak veya devamlı negatif düşünmek de bir çeşit duygusal seviyeli alışkanlıktır. Örneğin, kaale alınmadığımız olaylarda hemen alıniveririz. Kimimiz gereksiz yere ortada fol yok yumurta yokken vesvese içine düşer, olayları kafamız-

da büyütürüz. Bu tip alışkanlıklar duygusal kökenli alışkanlıklardır.

Alıştıığımız düşüncelerin, fikirlerin, yaşam şekillerinin dışında düşünmek, davranmak bizi korkutur. Daha önceleri edindiğimiz bilgi ve düşüncelerin üstüne yatarak belirli yaşam görüşüne, bazı önyargılara sahip oluruz ve olaylara hep bu gözlükle bakarız. Örneğin belli ideolojilere saplanmış, hep onu savunan insanlara her yerde rastlamak mümkündür. Oysa insan olaylara çok yönlü bakabilmelidir ve değişik bakış açılarıyla değerlendirmelidir ki, sağlıklı bir karara varabilsin.

Alışkanlıklardan kurtulabilmek gerçekten çok zordur. Bu yüzden alışkanlıklarla mücadele aşama aşama yapılmalıdır. Yani önce fizik plândaki alışkanlıklarla, sonra heyecan ve düşünce düzeyindeki alışkanlıklarla savaşmalıyız. Alışkanlıklarla mücadele ters tatbikatlarla yapılır. Yani, alışılmışı ters olan davranışlarla yapılır. Bunlara fizik plânda örnek vermek gerekirse, bir yerden bir yere

hep aynı yoldan gidiyorsak bunu değiştirebiliriz. Evde her zaman oturduğumuz yerlerin dışında yerlere otururuz, vb. Duygu plânında ise olaylar karşısında anı tepkiler vermeye çalışabiliriz. Örneğin, gelen bir eleştiri karşısında otomatik olarak alınmamasak alınmamaya çalışmak; aksine o eleştirden yararlanmayı denemek mümkündür. Düşünce plânında alışkanlıklarla mücadele, olayları gözleyip şartları ve ortamı araştırmadan önyargılar ve otomatik fikirlerle karar vermek şeklindedir. Düşüncemizi, çevrenin ve geçmişimizin baskısından kurtararak, her an pırıl pırıl bir zihinle yaşanalıyız. Moda, gelenek görenek vb. gibi etkiler davranışlarımızı etkilememeli. Yani "ne derler" ya da "herkes gibi yaparım" şeklinde davranmamalıyız.

Kontrolünü elimize almamız mümkün ve yararlı olan alışkanlıkların esiri olmak uyumayı, şuursuzluğu tercih etmek demektir ki, bu şekilde yavaşlayan tekâmül ritimimizi kozmik işleyiş, bize ıstıraplı olaylar yaşatarak hızlandırır.

DUYURU

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın Kendi Sesinden KONFERANS

Türkiye'de Ruhçuluğun önderi, M.T.I.A. Derneği'nin kurucusu, büyük vazifeli Dr. Bedri RUHSELMAN tarafından 1948 yılında İzmir Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde verilen ve o sıralar Ankara Radyo Evi Müdürü Mesut Cemil Bey tarafından plâğa alınıp, daha sonradan kaydedilen konferansların bir bölümünü kendi sesinden dinleyeceksiniz.

Tarih: 1 Şubat 1992

Saat: 14.00 - 16.00

Yer: M.T.I.A. Demeği Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı Zarifi Ap. No:4 D:8
Beyoğlu - İSTANBUL

'Sadıklar Plânı'ndan Ruhsal Tebliğler'

SON BİLGİ TÜM İNSANLIĞADIR

Celse : 38

28.3.1964

Kademe : 5

"...Yeryüzünde şimdiye kadar değişen bütün realiteler, daima mevziî olmuştur. Hiçbir zaman, realite değişmelerinin şumulü yüzde altmıştan fazla olmamıştır. Bu itibarla, küllî bir realite değişikliği nakıstır. Zira bir realitenin kendi varlığının ispatı, kendisinden önce ve kendisinden sonra olanların varlığı ile ortaya çıkarılır. Bunun için, bir varlıklar toplumunda, yeni bir idrak genişlemesi, yeni bir görüş açısı ve teessür kabiliyeti meydana getirilmek istendiği zaman, bu hiçbir zaman külliyen icra edilmez. Ancak muayyen bir zümrenin veyahut birkaç zümrenin, muhtelif ve tek bir gayeli tesirleri alması neticesinde bir inşirah meydana gelir. Neticesi ise hürriyetleri ile hareket eden insanların cehdine bağlıdır.

İşte, kayıtlı din günleri, realitelerin daha şumul kazanması için, Yukarı'nın muhtelif mihraklar meydana getirişidir. Bunların her biri, hususî bir tesir ağıdır. Ancak bu ağın şumulünde olanlar için bir varlık iktisap eder. Bunun dışında olanlar, başka türlü bir tesir ağının içerisindeydir. Fakat bütün bu ağların toplandığı bir mekanizma da mevcuttur. Bu demektir ki; ağların hareketi, üstün idrak plânlarına bağlıdır.

Sizlere bir zamanlar, bir inci tanesi misalinden bahsetmiştik. İşte o incinin sembollerinden biri de Din Günü'dür. Küçük bir kum tanesi iken koca bir inci olur. Bu tıpkı, mevziî bir yüksek tesirin yayılışı gibidir..."

(Sadıklar Plânı "Ruhsal Tebliğler", Ruh ve Madde Yayınları, Sayfa : 138)

S Ö Z L Ü K

<i>Cehit</i>	: Çaba	<i>Mihrak</i>	: Odak, merkez
<i>İktisap</i>	: Edinme, kazanma	<i>Nakıs</i>	: Eksik, noksan
<i>İnşirah</i>	: Açıklık, ferahlık	<i>Şumul</i>	: Kapsam
<i>Küllî</i>	: Bütünsel	<i>Teessür</i>	: Etkilenme
<i>Mevziî</i>	: Yerel, yöresel		

Dış Basında PSİ

İNGİLTERE'DE POLONYALI BİR ŞIFACI

GEÇTİĞİMİZ Mart (1990) ayında Polonya'nın ünlü şifacı medyomlarından Bayan Wanda BİLİNSKA İngiltere'yi ziyaret ederek hastaları iyileştirdi ve dünyanın geleceğiyle ilgili önemli şeyler de söyledi. Örneğin, "İnsanlar ruhsal gelişime yonelmedikçe yeryüzünde genel bir iyileşmeye geçilemeyecektir." dedi.

W. Bilinska'nın anlattıklarına göre Polonya'da sağlık hizmetleri tatminkâr değil. Bu nedenle Polonyalılar büyük ölçüde ruhsal şifacı medyomlara bel bağlamış vaziyettedir. Bundan dolayı da şifacı medyomlar bu ülkede çok desteklenir durumda.

Medyomla yapılan söyleşi özetle şöyle: "Şimdi Polonya'da insanlar ruhsal tedaviye daha çok güveniyorlar. Çünkü olumlu etkilerini görmüş vaziyettedirler. Normal tıp doktorları hastalığın tedavisinin olanaksız olduğunu belirtmeleri hâlinde bile insanlar ruhsal şifadan medet umuyorlar."

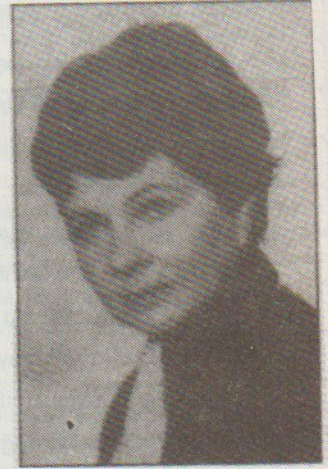
Wanda ruhsal şifanın etkili olduğuna inanmak-

tadır çünkü, "... Kötü hücreleri tahrip eden enerji, yenilerinin ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır. Ruhsal şifada etkili olan 'saf kozmik enerji'dir. Bu, 'biyoenerji' değildir. Çünkü 'biyoenerji' hastanın vücudundan başka birine enerji transfer eder."

Wanda, mensubu bulunduğu şifacılar grubunun esas olarak yaptığı işin kozmik enerjiye kanallık yapmak olduğunu belirtmiştir. Devamla, "Bu, oldukça nadir rastlanan bir yetenektir ve heyecanlarını kontrol altında bulundurabilen medyomlarda ortaya çıkmaktadır. Şifa sırasında şifacı medyomun bedeninin vibrasyonları yükselir. Bu sayede medyom 'en yüksek şuur'dan yayılan yüksek vibrasyonların enerjisine kanallık yapar."

Wanda Bilinska'nın inandığına göre bu iş öğrenilmez, öğretilemez. Buna ancak, içten hazırlanılır.

Polonya'daki ruhsal şifacıların genel durumlarının nasıl olduğu kendisine sorulduğunda Wanda bu soruyu şu şekilde yanıtlamıştır:

WANDA BİLİNSKA

"İngiltere'dekinden çok farklı değil. Bu tür şifayla ilgili daima birtakım sorunlar bulunur. Daha birsürü insan ona inanmamaktadır. Özellikle ortodokslar kendilerine öğretilene aykırı geldiği gerekçesiyle bunu reddederler."

Polonya gazeteleri W. Bilinska hakkında çok yazı yazdılar. Özellikle ileri durumda bulunan bir kanserli hastayı tedavi ettikten sonra. Çünkü tıp doktorları birkaç aylık ömrünün kaldırıldığına dair rapor vermişlerdi.

Ünü Meksika, ABD, Hindistan ve Rusya'ya kadar yayılmıştır. Değişik hastaları iyileştirmek amacıyla şimdiye kadar Almanya, Bulgaristan, Hindistan ve Rusya'ya gitmiştir.

Kanserli başka bir hastasıyla ilgili olarak bir anısını da şöyle aktarmıştır: "İtalyan bir hanımdı. İleri durumda rahim kanseri vardı ve yayılıyordu. İlk şifa celsesinden sonra yayılma durdu. Ondan sonraki birkaç celsede de tamamen geçti. Bu, beş yıl önce olmuştu."

Bazı ruhsal şifacılar üzerinde bilimsel testler ve araştırmalar uygulanmıştır. Kirlian fotoğraf tekniği gibi... Kirlian ölçümleriyle görülmüştür ki, şifa sırasında şifacının aurası gitgide inceleirken, hastanın aurasında şişme ortaya çıkmaktadır. Bununla birlikte Wanda şimdiye kadar böyle bir

teste tâbi tutulmamıştır.

Polonya'da pek çok şifacı medyom bulunduğunu, gün geçtikçe de bunların sayılarının artmakta olduğunu açıklamalarına eklemiştir.

Resmî makamlarla başının bir derde girip girmediği sorulduğunda, Polonyalılar'ın çoğunlukla katolik olduğunu, bunların da bizim gibi şifacılar karşısında çok olumsuz tutum içinde bulunmadıklarını belirtmiştir.

Açıklamalarından anlaşıldığına göre Wanda ve arkadaşları şifacılığın yanı sıra dünyanın olumsuz gelişimiyle de ilgilenmekte ve bu konuda bir şeyler yapmaya çalışmaktadırlar. Anlaşıldığı kadarıyla bu cümleden olmak üzere; "Gezegemizin insanları üzerinde de birtakım değişiklikler olmaktadır. Gezegenimizi âdeta kendi ellerimizle tahrip

ediyoruz. Kurtarılması için artık geç kalmış durumda bulunuyoruz. Aç gözlülük, bencillik ve öteki zehirleyici tesirler üzerimize doğru yansımaktadır. Bu tesirler insanlara, hayvanlara ve bitkilere devamlı olarak sinmektedir. İnsanların % 90'ı çok materyalist kafalı. Aslında yardım da devamlı olarak gelmektedir ama bu yardımı alacak liyakata ve düzeye yükselmek gerek. Evreni üç temel kural yönetmektedir: Birlik, bilgi ve yaratılma. Fizik dünya, hayvanlar, insanlar ve bitkiler içten birbirlerine bağlanmış vaziyettedirler. Her şey enerjidir. Farklılıklar bu bir olan enerjinin yoğunluk farklarından oluşmaktadır. En önemlisi ve yapamadığımız konu herkesin birbirine yardım etmesidir."

PSYCHIC NEWS'den
Çeviren: Selman GERÇEKSEVER

PARAPSİKOLOJİ DERNEĞİ'NDEN D U Y U R U

PARAPSİKOLOJİ DERNEĞİ (Tlf. 252 61 25)'nin adresi aşağıda yazılı **URAN Sanat ve Kültür Merkezi**'nde 1992 yılı içinde vereceği dört aylık konferansların çizelgesi aşağıya çıkarılmıştır. Giriş Serbesttir. Tüm okurlarımız (yakınlarıyla birlikte) davetlidirler. Ayrıntılı bilgi için telefonlarımız: 252 61 25, 243 18 14, 249 10 01.

8 ŞUBAT	Parapsikolojinin Konusu ve Günümüzdeki Durumu	Selman GERÇEKSEVER
22 ŞUBAT	Şuuraltı Programlanması	Hürriyet KALALI
7 MART	Beyin ve Sinir Sistemi	Dr. Turgay SEYMEN
21 MART	Psişik Yetenekler Niçin Yaygın Değil?	Erol KONYALIOĞLU
11 NİSAN	Şamanlarda PSI Uygulamaları	Ergun CANDAN
25 NİSAN	Doğu Sportları ve Parapsikoloji	Ünal GÜNER
9 MAYIS	Duyular Dışı Algılama (DDA) ve Ötesi	Özgür SÜZER
23 MAYIS	İnsanı Tanımakta Parapsikolojinin Önemi	Selman GERÇEKSEVER

Yer: URAN HOLDING A.Ş. Tophanelioğlu cad. No:56 Altunizade Üsküdar/İST.
Saat: 16.00-18.00

Yaşambilim SÖYLEŞİSİ

Prof. Dr. İnal Cem AŞKUN

SÖYLEŞİ türü yazılarımızı sürekli izleyenler anımsayacaklardır; ilk söyleşilerimizden birini, "yaşam kurmak" konusuna ayırmıştık. Burada, **yaşamı öğrenmek** üzerinde dururken, yaşam kurmanın şunlardan biri veya birkaçı anlamına mı geldiğine değinmiştik, şöyle ki:

— İyi beslenip, barınarak, dinlenmek ve eğlenmek midir?

— İyi para kazanmak mıdır?

— Yüksek öğrenim görüp, yüksek nitelikli mesleklerde çalışmak mıdır?

— İyi bir evlilik yapıp, mutlu bir aile yaşamı edinmek midir?

— Yüksek orun (mekki) ve şöhret sahibi olmak mıdır?

— Kimseyle çatışmadan, herkesle iyi geçinerek, kendine göre mutlu bir yaşam sürmek midir?

— Yakın, ülkesine, giderek insanlığa büyük hizmetlerde bulunmak mıdır?

Dinsel inançlarının gereğini de yerine getirerek, hem bu dünyayı, hem de "öbür dünyayı" kazanmak demek midir?

— Yoksa bütün bun-

ların hepsinin dışında, geçerli deyimiyle, "beşikten mezarra", belki ondan da sonra, hep öğrenmek midir?

Yaşam kurmanın amacı olabileceği kanısıyla ortaya konan bu sorular, ilk bakışta insana, sanki yaşamın da amacı imişler gibi gelebilir. Gerçekten de, tanıdık çevrenizde, kime "Yaşamın amacı nedir?" diye sorsanız, belki bunlara benzer yanıtlar alırsınız. Ancak yaşambilim açısından bu sorunun yanıtı o kadar kolay verilemeyecektir. Çünkü bir önceki söyleşimizde de belirttiğimiz gibi, her bireyin öncelikle kendine özgü bir "insan" tanımı yapma zorunluluğu vardır. Böylece özgün bir tanıma giderken de, özellikle kişinin toplum içindeki kişisel yaşamıyla, kendi içindeki özkışisel yaşamını birbirinden ayıracak, daha doğrusu çok sık yapıldığı gibi, bunları birbirleriyle özdeşleştirmeyecek bir bilinç düzeyine kendisini çıkarması gerekecektir. Eğer bunu yapamıyorsa, o vakit kuşkusuz, yukarıda soru biçiminde örneklerini verdiğimiz, insanın toplum içinde yaşam kurmasının amaçlarını, doğrudan yaşamın amacıyla bir tutacak, başka deyişle yeni bir özdeşleştirmeye gidecektir. Sonuçta, kişisel ve özkışisel yaşam özdeşleştirilmesinde

düşülen yanılgıya yeniden düşülmüş olacaktır.

Böyle bir kısır döngüden çıkmak için, yaşambilimin tanımından yola çıkılarak, herkesin kendi yaşamının amacına, "özkışisel yaşam" kavramından yaklaşması gereği ortaya çıkacaktır. Böyle bir anlayışta şu ve benzeri soruları kendisine yöneltilip, yanıtlarını aramaya çalışmasının belirgin yararları olabilir:

— Sonsuzluk evreni içinde, dünyada yaşama gözlemleri açmanın ne gibi nedenleri olabilir?

— Dünyada kurduğum yaşamın amaçlarıyla, bu nedenler arasında tutarlı bir bağinti var mıdır; yoksa bunlar arasında ters bir gidiş mi görülmektedir?

— Bugüne kadarki yaşamımı gözden geçirdiğimde, ortaya kabaca, "dünyanın benim için yaratıldığı mı", yoksa "benim mi dünya için yaratıldığı" görüntüsü çıkmaktadır?

— Böylesi abartılı yaşam görüntüleri edinmeme, acaba hangi yanılgılı tutum ve davranışlarım yol açmaktadır?

— Yaşamımın "talihli" ve "talihsiz" olarak nitelediğim olaylarının yaratıcısı ben miyim, yoksa başkaları mı? Eğer başkaları ise, onların

beni aşan güçleri nelerden kaynaklanmaktadır?

— Bugüne kadar sürdürdüğüm yaşamın benim açımdan karşıma çıkardığı "insan tanı mı" ne olabilir? Başka deyişle, ben nasıl bir insanım? Başkalarının hakkımdaki "insanlık görüşleri" ile kendi iç yaşamımda ve onun bana yansıttığı insan tanımında ne gibi uyan veya uymayan yönler var? Uymayanlar konusunda, kendimi başkaları karşısında, ne kadar haklı veya haksız buluyorum?

— Fiziksel yaşamımı yönlendiren alt benliğim (ego) ile tinsel (manevî) yaşamımı yönlendiren üst benliğim (vicdan), bana insan yaşamının amacına ilişkin hangi iletileri (mesajları) vermektedirler? Doğal benliğim (akıl) bunları, şimdiye kadarki yaşamımda nasıl karşılamış, hangisine, hangi zaman ve yer koşullarında uymuştur? Geriye baktığımda, bunları ne dereceye kadar başarılı veya başarısız tutumlar olarak görmekteyim? Bundan sonra nasıl davranmayı yaşam amacıma uygun bulacağım?

— Yaşamları hakkında oldukça ayrıntılı bilgim olan, yakın ve uzak çevremdekilerin durumlarını incelediğim ve onlarla görüşmelerimde, yaşamın amacı konusunda, benden farklı olarak, neleri başardıkları, neleri başara-

madıkları görülmüyor? Onlarla kendimi karşılaştırdığımda, başarısızlıklarımın, yaşamın amacını belirlemede, benim hangi yanlışlara düştüğüm-den kaynaklandığı beliriyor?

— Varlığımın düşünce ve duyu yapıları ile doğal güdülerinde, yaşamımın; hangilerinden, hangi koşullarda, ne şekilde etkilendiği görülüyor? Yaşam çizgimi, öncelikle bunlardan hangisi belirliyor? Yanlışlarımı gördüğümde, "Ne yapayım, ben böyleyim." diye çaresiz mi kalıyorum; yoksa istencimle (irademle) bunlara karışabiliyor muyum?

İlk söyleşimizde, "Bilim ne yapıyor?" sorusuna yanıt olarak; gözlemliyor, inceliyor, araştırıyor, deniyor, kuramlar (teoriler) çıkarıyor, bulduklarından kuşkulanıp, başka ortam ve koşullarda yeniden gözlemliyor. İnceliyor, araştırıyor ve yeni sonuçlara, kurallara, yasalara, yorumlara ulaşıyor demiştik. Öte yandan, son söyleşimizde de yaşambilimin tanımını; "insanın özkişisel yaşamının yönetim ve iletişim süreç, konu, sorun ve yorumlarıyla uğraşan bir bilim alanı" biçiminde, kendimize göre yapmıştık. Ayrıca bilimin özünün düşünce olduğu;" bilimin düşünceden beslenip, düşüncesi beslediği"; her insanın yaşamında, açıklasın veya

yön verdiği bir düşüncesinin bulunduğu, buna da **yaşam felsefesi** denildiğini yine daha önce belirtmiştik. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bulunan söz konusu üç kavram çerçevesinde **yaşambilimin amacını** tanımlamaya çalışırsak; karşımıza şöyle bir anlatım çıkabilmektedir:

YAŞAMBİLİMİN AMAÇI; insanın özkişisel yaşamının kaynaklandığı temel düşünce ile bunun yönetim ve iletişiminin gözlemlenmesi, incelenmesi, araştırılması; sonuçlara bağlı kuramların geliştirilmesi, bunların uygun ortamlarda denenmesi, başkalarıyla gerektiğinde karşılaştırmalar yaparak, bireyin yaşamını yönlendiren yasa, kural ve yorumlara ulaşılmasıdır.

Yaşambilim için böyle bir amaç tanımı, eğer biraz uzun ve karmaşık görünüyorsa, kuşkusuz siz kendiniz için çok daha sade, etkili, tutarlı bir başka tanımlama yolunu deneyebilirsiniz. Yaşam sizin olduğuna göre, bunun amacını da, bilimini de kuşkusuz en iyi siz ele alabilirsiniz. Bu konuda biraz olsun sizlere düşünme kolaylığı sağlayabilmişsek, bundan duyacağımız mutluluk büyük olacaktır.

Hepinize en içten sevgi ve saygılarımla...

Gün güne eklendi ve nihayet bir tan ışığı belirdi. Dünya olaylarını, yeni bir sistemin hükmedeceği bir alan olarak düşünmek suretiyle, muayyen bir açı altında müşahede ediniz.

SADIKLAR PLÂNI

DOKTORUN RUHU NABZIMI ÖLÇTÜ...

Füruzan Husrev TÖKİN

Çoğunlukla masa başında bizimle temasa geçtiği, masa hareketleriyle kendilerini bildirdikleri sanılır. Gerçekte öte dünyanın varlıkları masaya gerek kalmadan da karşımıza çıkarlar. Onların görünüş şekilleri çok çeşitlidir.

İlk önce, karşılaştığım paranormal bir olayı anlatayim:

Yaşlı bir kadının evinde pansiyoner olarak kalıyordum. Pansiyonda ev sahibi ihtiyar kadından başka iki de yaşlı kadın vardı. Bana evin ikinci katında denize bakan, balkonlu bir odayı ayırmıştı. Bulduğum katın öteki odaları kapalıydı.

Gece yatağa girdim, bir gevşeme ve rahatlama egzersizi yapmak istedim. Bu egzersiz, genellikle çabuk uyku getirir. Vücut gevşer, yavaş ve ritmik tenefüsler de sınırlara rehabet verir. Ne kadar zaman geçtiğinin farkında değilim. Uyumak üzere olduğumu hatırlıyorum.

İlk önce oda kapısından

geldiğini zannettiğim bir gıcırta duydum. Dikkat ettim, ses balkon kapısından geliyordu. Hafifçe başımı kaldırdım. Hayret! Balkon kapısı yavaş yavaş açılıyordu. Ama arkasında kimse yoktu. Bu, bir rüzgâr açılması değildi. Birisinin dikkat ve itinayla kapıyı açmasına benziyordu. Kapı ardına kadar açıldı ve durdu. Yataktan kalkıp balkona gittim. Balkonda ne bir kedi, ne de insan vardı. Balkon yüksek olduğu gibi, bitişikte de başka bir ev ve balkon yoktu. Ateşim yükseldiği için bana öyle geldi diyemezdim. Kapı açılmıştı. Belki rüzgârdandır, dedim ve yatıp uyudum.

Ertesi akşam olaysız geçti. Üçüncü günün gecesi, akşam yemeğinden sonra saat on ikiye kadar yatakta kitap okudum. Uyumak için başucumdaki elektrik lâmbasını söndürmemle açmam bir oldu. Elektrik söner sönmez, kulağımın dibinde birisi öksürdü. Ensemde başlayan bir soğuk ürperti, bütün vücuduma yayıldı. İlk önce aşağıda ve bahçede ihtiyar ev sahibinin öksürdüğünü sandım. Ama kulağımın dibinde de öksürmesine imkân yoktu. Uykuya dalarken bana öyle gelmiştir, dedim ve

uyudum.

Yedinci günün gecesine kadar herhangi bir olay olmadı. Ben olayları da unutmuşum. Öte yandan soğuk algınlığım da artmıştı. Odama erken çıktım. Ev sahibinden de, yakında oturan doktor arkadaşımı çağırmasını rica ettim. Üşütmeden ileri gelen ve artan ateşimi kontrol ettirecek, ilâç isteyecektim.

Yatağa uzandım, gevşeme ve boşalma egzersizi yapmaya başladım. Doktor gelinceye kadar rahatlamak istiyordum. Üzerime gittikçe artan bir ağırlık çökmeye başladı. Göz kapaklarım giderek ağırlaşıyordu. Birden birisinin bileğimi eline alarak nabzımı tuttuğunu hissettim. Bu el ne sıcaktı, ne de soğuktu; hararetsizdi. Pansiyona geldiğim üçüncü akşamı duyduğum ürperti, yine bütün vücudumu kapladı. Birden, "Kimsiniz?" diye seslendim. Doktor arkadaşım gelmiş olsaydı, kapıdan girişini duyacaktım, görecektim. Bileğimi tutanın bir yabancı olduğunu anlamıştım. Kulağımın dibinde üçüncü akşam işittiğim öksürük tekrarladı. Boş, sanki bir mikrofondan gelen, beşerî olmayan hafif ve titretek bir ses, "Ben, geçen yıl bu

odada yatakta ölen doktorum." dedi. Kendimi zorlayarak gözlerimi açtım. Balkon kapısında şeffaf, yani bakınca içinden öte tarafı görülen ufak tefek bir ihtiyarın şekli duruyordu. Bu esnada, ev sahibiyile doktor arkadaşım da kapıya vurarak odamdan içeri girdiler. Ben gözlerimi açınca; balkon kapısındaki şekil, ya da hayal, bana gülümsedi ve karanlığın içinden, balkonda eriyip kayboldu.

Pansiyonda kaldığım günden beri karşılaştığım olayların anlamını artık çözmüştüm. Yattığım yatakta bir doktor ölmüştü. O da buradan bir türlü ayrılamıyordu.

Doktor arkadaşıma olayı anlattım. Gerçekten de burada bir ihtiyar doktorun bir yıl

önce, bir soğuk algınlığından öldüğünü söyledi. Doktor da anlattığım şekle tümüyle uyuyormuş.

Benden önce bu odada kalan bir kadın kiracı, bir gece ölü doktorun ruhi varlığını hissedince büyük bir korku ile ve çığlıklarla kendini aşağıdaki iki ihtiyarın yanına atıvermiş. İhtiyar kadınlardan biri ölü doktorun hayalini zaman zaman koridorda, merdivenlerde görmüş. Onun için, gelen kiracılardan evdeki paranormal olayları saklarlarmış.

Bu odada bir doktorun ölmüş olması, gördüğüm şeklin ölü doktora benzemesi, başkalarının da ölünün ruhi varlığını hissetmiş bulunmaları, olayı bir hayal, bir kâbus olmaktan çıkarıyor. Burada

belki benim gevşeme egzersizi sırasında paranormal bir plâna kayarak bir durugörü olayı yaşadığım söylenebilir. Çünkü durugöründe zaman kaydı yoktur. Geçmiş bir olayı görmek, bilmek, hissetmek mümkündür. Ama benim olayımda durugörürlükten fazla olan bir şey daha var: O da ölü doktorun evdeki fantomik tezahürüdür. Ölü bana görüldüğü gibi, ihtiyar kadına ya da başka birine de zaman zaman görünmekteymiş. Ertesi gün hastalığıma karşın pansiyonu terk ettim. Bir otele taşındım. Yine garip bir olay. Otele yerleşir yerleşmez, soğuk algınlığım ve ateşim geçti. Hastalığının evin aurasından ileri geldiğini anlamıştım.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN ANKARALILAR'A DUYURU

● SALI KONFERANSLARIMIZ (Saat: 19.30-20.30)

4 ŞUBAT	Sevginin Yaşamdaki Rolü	Reşat GÜNER (İ.R.A.D. Üyesi)
11 ŞUBAT	Bilgi Tatbikatı	Atilla UYSAL
18 ŞUBAT	İnsanlığı Yöneten Yasalar	Hülya UYSAL
25 ŞUBAT	Mitolojilerde Dünya Hayatının Anlamı	Ergun CANDAN (M.T.İ.A.D. Üyesi)

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği

● YENİ ÇAĞ-GENÇLİK SEMİNERİ (Saat: 14.00-16.00)

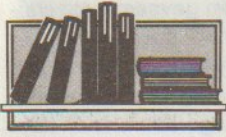
Pazar günleri yapılacak bu seminer, Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği-Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği-Evrensel Kardeşlik ve Bilgelik Derneklerince müşterek olarak hazırlanmıştır.

2 ŞUBAT	Ruhçuluğun Esası-Yeni Çağ İlkeleri	Atilla UYSAL
9 ŞUBAT	Ahret İlimi	Fulya DEMİREL (M.T.İ.A.D. Üyesi)
16 ŞUBAT	Kendine İnan, Kendine Güven, Tekâmül Et	Zerrin BAŞER (E.K.B.D. Üyesi)
23 ŞUBAT	Devre Sonu-Değişim (Kıyamet)	Erol KONYALIOĞLU (M.T.İ.A.D. Üyesi)

Bu seminere 18-30 yaş arası tüm gençler katılabilir. Seminerde devam zorunluluğu vardır. Bu seminere katılmak isteyenlerin, seminerin başlama tarihinden önce Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği'ne kayıtlarını yaptırmaları gerekmektedir. Kayıt Gün ve Saatleri: Salı, Perşembe 18.30-19.30; Cumartesi 17.00'dir

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği
Şehit Adem Yavuz Sokak, 6/31 Kızılay/ANKARA Tel:118 44 72

**NOT: TÜM ETKİNLİKLERİMİZE KATILIM ÜCRETSİZ VE SERBESTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.**

KİTAPLAR ARASINDA

Mısır, Hint ve Yunan mitolojilerinde GİZEMLİ BİLGİLERİN KAYNAKLARI

Kitabın Adı/Özgün Adı
Mısır, Hint ve Yunan mitolojilerinde
GİZEMLİ BİLGİLERİN KAYNAKLARI
LES FLORALIES DE L'ESPRIT

Yazarı ve Türkçesi
R.EMMANUEL
Halûk ÖZDEN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
160 SAYFA, 1991 FİYATI: 15.000 TL.
RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Tüm dinler ve ezoterik gelenekler birbirini tamamlamakta ve çağlar geçtikçe giderek birbirleriyle daha uyumlu hâle gelmektedir. Bu gerçek, onların aynı kaynaktan çıktıklarını göstermektedir. Tüm geleneklerdeki bilgelerin sözleri tüm insanlığa aittir. Bu bilgiler ve onların yaşadığı toplumlardan, özellikle Mısır, Hint ve Yunan toplumlarından, günümüz insanlığına, kendisini tanımaya aracılık eden nice ruhsal bilgi ulaşmıştır.

İçinde sembolik ifadeler taşıyan yüce bilgileri dolu dolu yaşayan, sır dolu ifadelerin ardındaki anlamları çözmeyi başarabilen çok sayıda insan, kendi benliğini tanımanın ve yaşamın gerçek anlamını keşfetmenin mutluluğuna ulaşmış, bu mutluluğunu diğer insan kardeşleriyle paylaşmak için mücadele etmiştir. Söz konusu üç gelenek, kendinden sonra gelen uygarlıklara bilgilerini aktarmış, son dönem uygarlıkların oluşmasında büyük

çapta katkıda bulunmuştur.

Bugün birçok insan tarafından öğrenilip, serbestçe tartışılabilen tekrardoğuş, ruhun varlığı ve sürekliliği, tanrısal hiyerarşiler, ölümden sonraki yaşamın, bilimsel olarak araştırılabilmesi gibi olgular, o zamanın rahiplerince çok gizli merkezlerde, sınırlı sayıda insana öğretilmekteydi. Günümüzdeki durum ise, artık insanlığın, gizem dolu olarak nitelenen bilgileri daha açık olarak elde edebilecek bir liyakate erişmiş olmasını göstermektedir.

Raul Emmanuel bu üç geleneğin, son derece akıcı bir yorumlayışla bir sentezini yapmış, en azından günümüz dinlerinin de eninde sonunda bir sentezinin yapılarak, insanlığa birleştirici bir bilginin verileceğini ima etmiştir.

Bu kitabın, Türkiye'de bu gelenekler konusunda araştırma yapanların da önemli bir eksikliğini dolduracağını sanıyoruz.